

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 20

BULLETIN VAN VRAGEN EN 'ANTWOORDEN 22 SEPTEMBER 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	925
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	926
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	928
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	928
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	931
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	936
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	943
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
L. Waltniel, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	947
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	949
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	949
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	253
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	958
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	958
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	959

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

G. GEENS
VOorzitter van de Vlaamse
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 95
van 5 augustus 1987
van de heer C. MARCHAND

RVA — Bijdragen toegekend door het Europees Sociaal Fonds

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ontvangt vanwege het Europees Sociaal Fonds bepaalde bedragen bestemd voor vorming en opleiding.

Graag had ik kennis gekregen van de bedragen die hiervoor werden toegekend in 1984 - 1985 - 1986.

Kan ik de verdeling van deze bedragen vernemen voor dezelfde jaren 84 - 85 - 86 uitgesplitst per gewestelijk bureau van de RVA ?

Antwoord

In antwoord op de vragen gesteld door het geachte lid heb ik de eer volgende gegevens te verstrekken.

1. De tegemoetkomingen van het Europees Sociaal Fonds voor vorming en opleiding van de RVA hebben betrekking op twee soorten activiteiten :

- a. de opleidingen die door de RVA zelf worden georganiseerd ;
- b. de financiële hulp van de RVA voor opleidingen in het kader van oprichting, uitbreiding en overschakeling van ondernemingen (artikel 76 van het KB van 20.12.1963).

De bedragen toegekend in 1984-1985 door het E.S.F. zijn :

- Voor a. : — 1984 : 412.403.909 frank
- 1985 : 336.616.889 frank
- **1986: 43.599.817 frank**

De daling van de toegekende bedragen is te wijten aan wijzigingen van de richtsnoeren van het ESF en aan de zeer strikte interpretatie ervan. Tevens worden de tegemoetkomingen van het ESF voornamelijk geconcentreerd op de werkelijke achtergestelde gebieden van Europa. De Beroepsopleiding van de RVA heeft echter de nodige inspanningen tot **aanpassing** aan de richtsnoeren geleverd , zodat voor 1987 door het ESF een bedrag van 169.137.350 werd toegekend :

- Voor b. : — 1984 : 16.007.000 frank
- 1985 : 36.240.000 frank
- 1986 : 66.294.573 frank

Hierbij dient opgemerkt dat bij deze dossiers de ondernemingen als promotor worden opgegeven zodat van het ESF een steun bekomen wordt die in beginsel even groot is als de eigen tegemoetkoming van de RVA aan de ondernemingen (wegens de toepassing van reducties is de steun van het ESF in de praktijk steeds aanzienlijk lager). De steun van het ESF komt rechtstreeks aan de onderneming ten goede aangezien de RVA de bijdrage van het ESF niet behoudt maar ze aan de verschillende rechthoudende ondernemingen verderstort.

2. De uitsplitsing van hogergenoemde bedragen per Subregionale Tewerkstellingsdienst van de RVA is niet beschikbaar. De aanvragen bij het ESF zijn opgesplitst naar de aard van de Beroepsopleiding en niet volgens Subregionale Tewerkstellingsdienst .

Vraag nr. 97
van 27 augustus 1987
van de heer A. DENYS

EFRO-actieprogramma Aalst-Oudenaarde — Stand van zaken

Op 16 juni 1986 heeft de EG-Commissie in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling het actieprogramma voor de arrondissementen Aalst en Oudenaarde goedgekeurd.

Bedoeling van dit actieprogramma is bij te dragen tot de uitschakeling van de hinderpalen voor de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in sommige door de herstructurering van de textiel- en kledingindustrie getroffen zones.

Dit actieprogramma, dat door de GOMOV werd opgesteld, zal een uitgave van in totaal 10,55 miljoen ecu vergen. Het EFRO zou in dit actieprogramma participeren voor circa 5,6 miljoen ecu.

Uit het activiteitenverslag van de GOMOV over het werkingsjaar 1986 blijkt dat reeds veel energie werd besteed aan de concrete operationalisering van het EFRO-actieprogramma. Bedoeling was het programma volledig startklaar te maken zodat vanaf 1987 de realisatie zou kunnen aanvangen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernomen.

1. a. Is het actieprogramma Aalst-Oudenaarde reeds werkelijk operationeel ?
- b. Zo ja, sedert wanneer ?
- c. Zo niet, waarom niet ?
2. Indien het actieprogramma nog niet loopt, zal de realisatiedatum — voorzien voor 1 april 1989 — kunnen gehaald worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het speciaal textielprogramma voor de regio Aalst-Oudenaarde dat in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling op 16 juni jongstleden door de EG-Commissie werd goedgekeurd, reeds operationeel is vanaf het begin van dit jaar. De

bijzondere promotiecampagne rond dit programma werd al op gang gebracht in het najaar van 1986.

Tot op heden werden reeds de volgende initiatieven genomen.

1. Renovatie van vervallen industrieterreinen

- Het project „Keizershallen-Aalst” is in fase van realisatie en de eerste betalingen zijn reeds gebeurd.
- De Stad Aalst is eveneens gestart met de realisatie van het project „Le Lion d'Or”.
- Voor wat de renovatie van de Oude Industriezone te Ninove betreft zijn de procedures voor de wijziging van het Gewestplan, het maken van het BPA en de erkenning als industriezone eveneens ingezet.

2. Sectoriële studies

- Voor een omvangrijke sectoriële studie ten behoeve van de houtverwerkende nijverheid zijn thans de nodige additionele fondsen gevonden. Op het einde van deze maand heeft een afsluitende bespreking met de betrokkenen plaats waarna de studie van start kan gaan.
- Twee andere sectoriële studies liggen thans ter bespreking (fase van de ideeënvorming). Voor de eventuele uitvoering ervan dienen nog additionele financiële middelen te worden gevonden.

3. Management- en innovatiebegeleiding

Dit onderdeel wordt uitgevoerd in het kader van het zogenaamde MENTOR-programma. De uitgebreide informatie- en promotiecampagne van het voorjaar leidde tot 48 contracten voor bedrijfsadviesing waarbij de EFRO-cofinanciering in totaal de 19 Mio BF overschrijdt.

4. Gemeenschappelijke diensten

Het Bedrijvencentrum Vlaamse Ardennen is operationeel sinds mei 1987. De startende ondernemingen die zich in het Centrum vestigen zullen genieten van een tegemoetkoming van 55 procent in de kosten der gemeenschappelijke diensten. De besprekingen met de directie van het Bedrijvencentrum zijn afgerond en thans dienen enkel nog enige formele aangelegenheden te worden geregeld zodat eerstdaags de eerste contractuele vastleggingen zullen kunnen geschieden.

Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat tegen 1 april 1989 — datum waarop al de EFRO-middelen voor het textielprogramma Aalst-Oudenaarde dienen vastgelegd te zijn — dit ook meer dan waarschijnlijk effectief zal worden gerealiseerd.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 54

van 4 augustus 1987

van de heer J. VAN ELEWYCK

Kind en Gezin — Subsidiëring van het personeel van kinderdagverblijven

Artikel 30, § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 betreffende **de subsidiëring van het personeel van kinderdagverblijven bepaalt onder meer** : „De personeelssubsidiëring voorzien in de artikelen 12, 23 en 27 wordt berekend op grond van 100 procent van de werkelijke lasten van de bezoldigingen, vermeerderd met de sociale lasten, rekening houdend dat de bezoldigingen beperkt zijn tot de weddeschalen die aan het Rijkspersoneel worden toegekend

... De in aanmerking genomen sociale lasten **zijn die welke inherent zijn aan het statuut van de werkgever** ... „Onder deze regeling vallen **ook het vakantiegeld en de sociale programmatie of toeelagen.**”

Met brief van 19 mei 1987 meldt het bestuur van **Kind en Gezin** aan het stadsbestuur van **Antwerpen** **onder meer** :

„Het Dagelijks Bestuur besliste op 19 februari **1986** zijn stelling van 14 maart 1984 te handhaven; **waarbij de subsidiëring van de patronale last werd vastgesteld op 3,8 procent, zijnde de ziekte- en invaliditeitsverzekering.**”

Dus met uitsluiting van de voormelde 5,98 **percent en 5,56 percent sociale lasten in verband met de kinderbij-**slag.

Deze stellingname dient noodgedwongen op het **huidige ogenblik** gehandhaafd te worden omwille van de beperktheid van de beschikbare kredieten.

Niettemin blijft uw verzoek tot **verhoogde subsidiëring** op grond van de door de wet van **1 augustus 1985** en het koninklijk besluit van **25 oktober 1985** ingevoerde wijzigingen inzake de inning van **sociale zekerheidsbijdragen** zijn geldigheid bewaren, en zal **nagegaan worden** in welke mate in de toekomst vanuit „**Kind en Gezin**” daaraan respons kan worden gegeven”.

De onthouding van deze subsidies stoelt **duidelijk niet** op een wettige basis, en betekent voor de **inrichtende macht** zonder meer een ernstige **financiële last**.

Bij wijze van voorbeeld :

- de stad Antwerpen stelt, alleen reeds in de **stedelij-**

ke peutertuinen, ruim 60 personeelsleden tewerk (dit zonder rekening te houden met de interimarissen) ;
 -dit betekent een reëel financieel verlies (met andere woorden lasten waarvoor geen subsidie verleend wordt), berekend aan een gemiddelde jaarwedde :
 in 1986 : $33\ 852 \times 60 = 2\ 031\ 120$ frank
 in 1987 : $31\ 475 \times 60 = 1\ 888\ 500$ frank.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :
 — de reden waarom Kind en Gezin deze subsidie onthoudt in afwijking van het besluit van de Vlaamse Executieve ;
 — welke maatregelen getroffen worden tot regularisering van deze toestand.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat aangaande de in zijn vraag gestelde kwestie, namelijk het niet langer accorderen van de sociale zekerheidsbijdragen in de openbare sectoren en de subsidiëring van Kind en Gezin het Dagelijks Bestuur van het vroegere N.W.K. op 19 februari 1986 besliste zijn stelling van 14 maart 1984 te handhaven, waarbij de subsidiëring van de patronale last werd vastgesteld op 3,8 procent, zijnde de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Deze stelling werd noodgedwongen ingenomen omwille van de beperktheid van de beschikbare kredieten. In artikel 3 § 2 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 wordt inderdaad gestipuleerd dat de subsidiëring van de voorzieningen geschiedt binnen de perken van het krediet dat voor het N.W.K., nu Kind en Gezin, is uitgetrokken op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Desalniettemin ben ik mij ten zeerste bewust van de bindende kracht van de wet van 1 augustus 1985 en het koninklijk besluit van 25 oktober 1985. Het probleem zal dan ook eerlang opnieuw aan de Raad van Beheer van Kind en Gezin worden voorgelegd.

Vraag nr. 55
van 17 augustus 1987
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn 1985 — Percentage van het voor het Vlaamse Gewest bestemde deel van het Gemeentefonds

In het Belgisch Staatsblad van 11 augustus 1987 werd een besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1987 gepubliceerd tot wijziging van het percentage voor 1985 dat ten behoeve van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn dient afgehouden van het voor Vlaamse Gewest bestemde deel van het Gemeentefonds. Uit het artikel 1 van dit besluit van de Vlaamse Executieve blijkt dat het percentage voor 1985 vastgelegd is op 5,01951213165 procent.

Mag ik de Minister verzoeken mij te willen laten weten, hoe dit magisch cijfer van 5,01951213165 bepaald is

geworden en welke de onderscheiden elementen zijn geweest om tot dit getal te komen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bij besluit van 17 april 1985 het percentage dat voor 1985 ten behoeve van het BFMW, diende afgehouden van het voor het Vlaamse Gewest bestemde deel van het Gemeentefonds bepaald werd op 5 procent.

Voornoemd percentage werd voor datzelfde jaar verhoogd tot 5,01951213165 procent om de hiernavermelde redenen.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 23 april 1986 werd voor het jaar 1985 het aandeel vastgesteld op elk OCMW van het Vlaamse Gewest uit het BFMW. Het ging hier om een „voorlopig” aandeel, met andere woorden gebaseerd op de voorlopige dotatie van het Gemeentefonds 1985, aangezien de definitieve dotatie van voormeld Fonds nog niet gekend was. Nadien werden de cijfers van de definitieve dotatie vastgesteld bij het KB dd. 26 november 1986 (BS 31/1/1987). De cijfers van de voorlopige dotatie (69.255.265.000 frank) overschrijden evenwel deze van de definitieve (68.986.052.000 frank), zodat de OCMW voor het dienstjaar 1985 teveel ontvingen uit het BFMW.

Dit had tot gevolg dat het definitief aandeel van de OCMW uit het BFMW 1985 moest vastgesteld worden en dat het verschil tussen het voorlopig en het definitief aandeel van elk OCMW moest worden teruggevorderd.

Om deze terugvorderingen te vermijden hadden de teveel gestorte bedragen kunnen afgehouden worden van het voorlopig aandeel van de OCMW uit het BFMW 1986.

De Vlaamse Executieve heeft evenwel geopteerd voor een aanpassing van het percentage dat voor 1985 ten behoeve van het BFMW diende afgehouden van het voor het Vlaamse Gewest bestemde deel van het Gemeentefonds. Deze aanpassing bestond erin dat het percentage van 5 op 5,01951213165 gebracht werd, zodat het aandeel dat de OCMW voor 1985 op basis van de voorlopige dotatie van het Gemeentefonds ontvingen uit het BFMW overeenstemde met het bedrag dat hen toekwam op basis van de definitieve dotatie van het Gemeentefonds 1985.

De betrokken aanpassing beoogde dus uitsluitend de regularisatie van een feitelijke toestand waardoor terugvorderingen van reeds gestorte sommen, supplementaire berekeningen, computer-technische problemen en bijkomende financiële kosten voor de Vlaamse Gemeenschap konden vermeden worden. Deze regularisatie neemt evenwel niet weg dat een deel van het BFMW 1985 moet terugvloeien naar het Gemeentefonds en aangerekend werd op het bedrag van het BFMW 1986.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 43
van 31 juli 1987
van de heer M. OLIVIER

Sociale woningen — Toestand

Kan ik van de geachte Minister vernemen :

1. hoeveel sociale huurwoningen er momenteel zijn in de provincie West-Vlaanderen ;
2. hoeveel kandidaat-huurders er momenteel op de wachtlijsten staan voor het huren van een sociale woning ;
3. hoeveel sociale woningen er van 1980 tot en met 1987 werden gebouwd of zullen worden aanbesteed ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende gegevens betreffende de provincie West-Vlaanderen te verstrekken.

1. Het totaal aantal sociale huurwoningen bedroeg op 31 december 1986 : 22.749.
2. Er kan worden gesteld dat er momenteel iets meer dan 14.000 kandidaat-huurders op de wachtlijsten staan voor het huren van een sociale woning.
3. Van 1980 tot en met 1986 werden in totaal 4.283 woningen in aanbesteding gegeven waarvan 1.556 in 1980, 967 in 1981, 744 in 1982, 446 in 1984, 114 in 1985, 165 in 1986 werden aanbesteed.

In de eerste zeven maanden van 1987 werd door de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ingestemd met het gunnen van opdrachten voor 47 woningen. Er werden 228 woningen opgenomen op het uitvoeringsprogramma 1987-1988. Voor 79 woningen is de aanbestedingsprocedure aan de gang.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 259
van 7 augustus 1987
van de heer M. DESUTTER

Rust- en verzorgingstehuizen — Toestand in het arrondissement Brugge

Door de vergrijzing van de bevolking dringt zich meer en meer een toenemend aantal rust- en verzorgingstehuizen op.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister voor het arrondissement Brugge :

1. het aantal RVT-bedden reeds in gebruik ;
2. het aantal toegelaten RVT-bedden die nog niet gebruikt worden ;
3. het aantal aangevraagde, maar nog niet toegestane bedden, telkens met de verdeling tussen de inrichtingen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

In deze regio kunnen 481 RVT-bedden geprogrammeerd worden. Dit volgt uit de toepassing van het voorlopig programmatiecriteria van 2 bedden per duizend inwoners (KB 2.12.1982) op het bewonersaantal van de regio.

Op datum van 31.08.1987 is de toestand hieromtrent de volgende : 303 RVT-bedden werden reeds erkend,

Een vergunning tot opname in de planning werd gegeven voor 25 RVT-bedden in het Fabiolaziekenhuis te Blankenberge, en voor 6 RVT-bedden, ontstaan uit de afbouw van ziekenhuisbedden in de St.-Jozefkliniek te Brugge, waarvan de localisatie nog niet vaststaat. Deze RVT-bedden moeten dus nog een erkenning bekomen,

Tenslotte heeft de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering gunstig advies verleend voor opname in de planning van :

Brugge
 Ziekenhuis St.-Jan : 62 RVT-bedden
 (inplanting te bepalen 'door OCMW)

Brugge
 Rustoord Ter Potterie : 26 RVT-bedden

Brugge
 Rustoord Minnewater : 42 RVT-bedden

Sijsele
 Ziekenhuis St.-Elisabeth : 70 RVT-bedden

Oostkamp
 Rustoord St. Jozef : 20 RVT-bedden

Jabbeke
 Rustoord Avondrust : 9 RVT-bedden

Brugge
 Rustoord Jerusalem : 9 RVT-bedden

Totaal aantal : 238 RVT-bedden

De globale situatie in deze regio is dus de volgende :

erkende RVT-bedden :	303 bedden
geprogrammeerde RVT-bedden :	31 bedden
geadviseerde RVT-bedden :	238 bedden

Totaal : **572 bedden**

Vraag nr. 260
van 12 augustus 1987
van de heer E. GRYP

OVA M — Aard geleverde goederen en diensten

In de balans van de jaarrekening 1986 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, komt bij het passief onder codenummer 440/4, een post handelsschulden aan leveranciers voor ten belope van bijna vierentwintig miljoen.

Kan de heer Minister mij enige toelichting bezorgen over de aard van de goederen en diensten waar deze post betrekking op heeft.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De goederen en diensten, waar de post 440/4 van de balans 1986 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest betrekking op heeft, betreffen overwegend prestaties geleverd in het kader van studiecontracten die werden aangegaan door de OVAM (LISEC, SCK, SVK, SVW).

Verder kunnen nog de levering van een compressor, de ambtshalve verwijdering van afvalstoffen en de inzameling van geneesmiddelen worden vermeld.

Vraag nr. 261
van 12 augustus 1987
van de heer W. VAN DURME

Verbrandingsovens voor huisvuil — Aanwezigheid dioxine omringende bodem

Volgens sommige bronnen zou de bodem rond verbrandingsovens voor huisvuil een verhoogde aanwezigheid van zware metalen bevatten. Tevens zou er vorming van dioxine mogelijk zijn.

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welk is het aantal verbrandingsovens voor huisvuil in het Vlaamse Gewest ?
2. Rond welke ovens gebeurde bodemonderzoek en wat is het resultaat hiervan ?
3. Is er onderzoek verricht naar de aanwezigheid van dioxine en met welk resultaat ?
4. Is het technisch mogelijk uit te sluiten dat verbrandingsovens voor huisvuil het milieu niet belasten ?

Antwoord

In antwoord op uw vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Zoals het Afvalstoffenplan 1986-1990 vermeldt zijn er in Vlaanderen voor de verwerking van huisvuil dertig

verwerkingseenheden, waarvan er twintig verbrandingsinstallaties zijn.

In opdracht of in samenwerking met OVAM zijn er in de omgeving van deze verbrandingsinstallaties nog geen bodemonderzoeken uitgevoerd.

In de onderzoeken uitgevoerd door het SCK-Mol in opdracht van OVAM qua kwaliteit van de verbrandingsgassen in twee verbrandingseenheden, zijn op sommige ogenblikken sporen dioxine waargenomen, zoals bij alle verbrandingsprocessen.

Een technische absolute nulverontreiniging bestaat in geen enkele technische of menselijke activiteit. De huisvuilverbrandingsinstallaties dienen logischerwijs om de hinder en de milieurisico's van grote hoeveelheden afval weg te nemen. Er bestaan strenge emissienormen voor de verbranding van afvalstoffen. Om aan de normen te voldoen dienen de verbrandingsinstallaties optimaal, en dit op hoge temperatuur te werken en dienen zij uitgerust te worden met een degelijke gaszuivering.

In de meeste verbrandingsovens zijn electrofilters voor de stofafscheiding aanwezig. In verscheidene installaties is reeds een bijkomende gaswassing ingebouwd of wordt deze voorzien.

Vraag nr. 262
van 14 augustus 1987
van de heer P. CHEVALIER

WWZ — Pensioenregeling

Artikel 3 van het decreet van 23 mei 1985 betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige gewestinstellingen bekrachtigt alle benoemingen en als gevolg hiervan worden de pensioenrechten van de bedoelde personeelsleden van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij gevrijwaard.

Graag had ik vernomen welke graden en hoeveel van elke graad het voordeel van deze maatregel hebben genoten. Zijn er ook benoemingen die gebeurd zijn na 2 mei 1985 aldus bekrachtigd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Op 3 mei 1985 waren 132 personeelsleden in dienst van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, zoals blijkt uit de hierna vermelde lijst.

De benoemingen die gebeurd zijn na 2 mei 1985 worden door voornoemd decreet niet bekrachtigd.

Graad	Aantal
Directeur	1
Eerste adviseur	1
Hoofdingenieur-Directeur	3
Hoofdinspecteur-Directeur	1
Industrieel Ingenieur-Directeur	1
Adviseur	4
E.a. ingenieur	3
E.a. inspecteur	2

E.a. industrieel ingenieur	2
Hoofdtechnisch ingenieur	1
Adjunct-rechtskundig adviseur	3
Adjunct-adviseur	2
Ingenieur	6
Inspecteur	5
Bestuurssecretaris	5
Industrieel ingenieur	5
E.a. secretaris	6
Adjunct bij de Rechtskundige dienst	1
E.a. controleur der werken	2
Bestuurschef	5
Landschapsdeskundige	1
Onderbureauchef	6
Revisor-boekhouding	2
Bibliotheekbeheerder	3
Onderdienstchef	5
Controleur van werken	1
Adjunct-controleur van werken	3
Rekenplichtig opsteller	5
Opsteller	8
Hoofd Huishoudelijke dienst	1
Hoofdklerk	1
Hoofdklerk-typiste	3
E.a. klerk-typiste	7
Eerste klerk	3
Klerk	1
Hulphuismeester	1
Telefoniste	1
E.a. bode-kamerbewaarder	1
Hoofd electra-mecaniciën	1
Electro mecaniciën 1ste klasse	2
Electro mecaniciën	4
Hulpwerkmeester	3
Meesterknecht 3de klasse	3
Eerste Vakman	2
Autobestuurder mecaniciën	5
Totaal	132

Vraag nr. 263
van 14 augustus 1987
van de heer P. CHEVALIER

VWZ — Mobiliteitsregeling en aanwervingen personeel

Het KB dd. 16 september 1981 (gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 19 september 1984) tot vaststelling van het administratief statuut van het personeel van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, voorziet in zijn hoofdstuk II een overgangsmaatregel om via mobiliteit personeel aan te werven.

Volgens een arrest van de Raad van State dd. 28 april 1986-nr. 26 420 schrijven deze overgangsmaatregelen voor, op welke wijze in de nieuw opgerichte betrekkingen, voor de eerste maal zal worden voorzien. De Raad van State meent dus dat de bedoelde mobiliteitsregeling een eenmalig karakter heeft namelijk voor het opstarten van de bedoelde maatschappij, gedurende 6 maand.

De benoemende overheid van de VWZ is een andere mening toegedaan en na 5 jaar wordt nog steeds op de bedoelde mobiliteitsregeling een beroep gedaan om personeel aan te werven (cf. nieuwe personeelsformatie BS 30 juli 1985).

Graag had ik vernomen welke aanwervingen (graad en aantal) gebeurd zijn bij de VWZ na 13 augustus 1982 met toepassing van de bedoelde overgangsmaatregelen (hoofdstuk II KB 16 december 1981).

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werden ingevolge het Koninklijk Besluit, dd. 16 december 1981, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 19 september 1984 volgende aanwervingen gedaan :

Aantal	Graad
1	Inspecteur
3	Bestuurssecretaris
1	Industrieel Ingenieur
2	E.a. controleur van werken
5	Bestuurschef
6	Onderbureauchef
2	Revisor-boekhouding
1	Controleur van werken
4	Adjunct controleur van werken:
5	Rekenplichtig opsteller
3	Tekenaar
12	Opsteller
1	Hoofdklerk
3	Hoofdklerk-typiste
6	E.a. klerk-typiste
2	Klerk-typiste
3	Eerste klerk
2	Adjunct-werkopzichter
1	E.a. bode-kamerbewaarder
1	Electro-mecaniciën
1	Hulpwerkmeester
2	Meesterknecht 2de klasse
4	Meesterknecht 3de klasse
3	Eerste Vakman A
9	Eerste Vakman
4	Geschoold werkman B
87	Totaal

In zitting van 18 november 1986, agendapunt 2232, heeft de Raad van Bestuur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij beslist bij de toekomstige wervingen geen gebruik meer te maken van de mobiliteitsregeling vervat in het Koninklijk Besluit van 16 december 1981, doch beroep te doen op het Vast Wervingssecretariaat.

Uw verwijzing naar het arrest n°26.420 van de Raad van State is niet ter zake.

Vraag nr. 264
van 14 augustus 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Actie Greenpeace — Omvang schadeclaim

Een schadevordering werd ingesteld, naar aanleiding van de actie van Greenpeace, uitgevoerd tussen 20 en

22 mei 1986, waarbij schade werd veroorzaakt aan de gebouwen en de toren van de collector langsheen het Albertkanaal te Herentals.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of volgens hem terecht een som van 192.780 frank kan worden gevorderd voor de herschildering van de toren van de collector, gelet op het feit dat er een merkkelijk minder dure offerte voor dit werk werd ingediend ;
2. of er ter zake een minnelijke schikking werd nagestreefd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De som van 192.780 BF die gevorderd wordt voor de herschildering van de toren van de collector werd vastgesteld nadat een beperkte offerte-aanvraag voor het desbetreffende werk werd uitgeschreven. De minder dure offerte, waarnaar het achtbare lid verwijst, werd als niet-conform afgewezen daar noch de kwaliteit van de aangeboden verfproducten noch de wijze van verwerking in overeenstemming waren met de voorschriften.

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Algemene Technische diensten is overgegaan tot het dagvaarden van Greenpeace nadat gebleken is dat op de herhaalde aanmaningen tot betaling niet werd gereageerd en er derhalve geen minnelijke schikking mogelijk bleek.

Vraag nr. 265
van 20 augustus 1987
van de heer M. DIDDEN

Speciaal Onderstandsfonds — Situatie personen ten laste van het fonds

Is het mogelijk mij mee te delen hoeveel personen er ten laste zijn van het Speciaal Onderstandsfonds in het jaar 1986 ?

Naar ik verneem kunnen personen die ten laste zijn van dit fonds geen gewaarborgd minimum inkomen, noch ziektevergoeding genieten.

Mag ik derhalve vernemen of u aan deze maatregel desgevallend wijziging zult aanbrenge ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op deze vraag de gegevens mede te delen waarover de administratie beschikt betreffende de personen die gedurende het jaar 1986 ten laste waren van het Speciaal Onderstandsfonds.

ten huize afgezonderden : 72
gecolloceerde geesteszieken : 106
kankerpatiënten : 33
TBC-patiënten : 14

Voor het antwoord op de andere vragen verwijs ik naar de informatie die ik reeds heb verstrekt in mijn antwoord op uw vraag nr. 248 dd. 9 juli 1987.

Vraag nr. 271
van 3 september 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Aardappelloof — Gebruik zeer giftig herbicide

Naar het schijnt zou er gebruik gemaakt worden van een herbicide „Dinoseb” voor het doodspuiten van aardappelloof. Dit produkt zou worden gemengd met twintig tot vijftientwintig liter stookolie per hectare. „Dinoseb” behoort tot de groep van de dinitrophenolen. Dit zijn echter zeer giftige stoffen die door de huid worden opgenomen, en zodoende ernstige problemen kunnen veroorzaken. „Dinoseb” werd tijdens de Eerste Wereldoorlog zelfs gebruikt als chemisch wapen. In bepaalde landen werd het gebruik van „Dinoseb” reeds verboden.

Gaarne vernam ik van de heer Gemeenschapsminister :

1. of dit gevaarlijk chemisch middel dit jaar inderdaad op de velden nog werd gebruikt voor het doodspuiten van aardappelloof ;
2. of er geen maatregelen worden voorzien om dit gevaarlijk chemisch middel in de zeer nabije toekomst te verbieden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het toegelaten en verbieden van fytofarmaceutische produkten, zoals de organische nitroverbinding „Dinoseb”, voor landbouwdoeleinden een aangelegenheid is, die onder de bevoegdheid ressorteert van de Minister van Landbouw.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 212
van 27 juli 1987
van de heer G. ANNEMANS

Grootdistributievestigingen — Beteugeling van bouw-misdrijven

Ingevolge uw antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 161 dringt zich een precisering op.

Men legt mij een aangetekend schrijven voor van de questieuze Middenstandsvereniging dat zowel aan u als aan uw diensten gericht werd en waarin deze vereniging u haar bewijsdossiers aanbood nadat u hen in kennis bracht van het op uw kabinet niet voorhanden zijn van de in behandeling zijnde dossiers.

Dit aanbod werd in de loop van 1986 meermaals herhaald. Uw onmogelijkheid om voldoende kennis te verzamelen lijkt dus enigszins in tegenspraak met de

weigering om gebruik te maken van het aanbod waarvan hoger sprake.

Waarom werd een jaar lang geweigerd gebruik te maken van het aanbod van deze vereniging, waardoor het gebrek aan kennis op slag had kunnen worden opgelost ?

Waarom verzochten uw diensten nooit de genoemde Middenstandsvereniging hen de gebeurlijk ontbrekende informatie te bezorgen ?

Hoe acht u het mogelijk dat uw diensten in 1984 zeer snel en efficiënt aan de hand van precies dezelfde informatie, de dossiers konden opsporen en dat dit in 1986 onmogelijk was ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 27 juni 1987 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Wat de Middenstandsvereniging VZW Distributiemacht bewijsdossier of bewijslast noemt, berust, zoals ik reeds herhaaldelijk heb medegedeeld, op een gebrekkige dossierkennis of een vermeende interpretatie van de wet op de ruimtelijke ordening, de uitvoeringsbesluiten, of de omzendbrieven ter zake. Wanneer deze middenstandsvereniging integendeel de juiste naam van de aanvrager en de juiste inplanting had medegedeeld, had mijn administratie wel vlugger in de mogelijkheid geweest bedoeld onderzoek uit te voeren.
2. In tegenstelling met de mening van het geacht lid was de zogenaamde „ontbrekende informatie” wel degelijk in het bezit van mijn diensten. Van zodra de klachten gelokaliseerd waren en konden onderzocht worden kwam mijn administratie niet meer toe hieromtrent met particulieren te corresponderen.
3. Omtrent feiten van 1984, die dateren van voor mijn ambtsaanvaarding, kan ik tot mijn spijt geen inlichtingen mededelen.

**Vraag nr. 214
van 27 juli 1987
van de heer G. ANNEMANS**

Grootdistributievestigingen — Beteugeling van bouw- misdrijven

In uw antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 160 verwijst u naar een onderzoek dat zou gevoerd worden door de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu te Antwerpen.

Het is niet duidelijk over welke klachten dit onderzoek precies handelt daar in de periode tussen 1984 en 1986 diverse klachten werden neergelegd.

Is het PV inzake een nieuw bouwbedrijf van de PVBA Immeffin te Lier, opgesteld in opdracht van de door u aangeduide Administratie of is deze het gevolg van een klacht dienaangaande bij het Stadsbestuur van Lier ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nr. 214 van 27 juli 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het proces-verbaal waarvan sprake, werd opgesteld door de gemeentelijke politie en wel wegens het bouwen van een handelsgebouw in strijd met de bouwvergunning.

De vaststellingen van de politie betreffen afwijkingen van het goedgekeurde plan wat de binnenindeling van het gebouw betreft.

Het is mij niet bekend welke de aanleiding of de opdracht was tot het opstellen van dit proces-verbaal.

**Vraag nr. 215
van 27 juli 1987
van de heer G. ANNEMANS**

Grootdistributievestigingen — Beteugeling van bouw- misdrijven

In uw antwoord op mijn vraag nr. 160 verklaart u nooit een onderzoek geweigerd te hebben.

Uit de door verstuurde brieven aan de questieuze middenstandsvereniging blijkt dat u in 1986 7 maal een antwoord gaf op 31 neergelegde klachten.

Prima facie liet u dus 24 vragen onbeantwoord.

Meer concreet kan ik in deze verwijzen naar uw brieven aan deze middenstandsorganisatie dd. 17/2, 12/3, 3/4, 15/4, 7/5, 28/5, 13/11 allen van 1986.

Kan u preciseren in welke van al deze brieven u zich bereid hebt getoond om een onderzoek in te stellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 27 juli 1987 kan ik het geachte lid mededelen dat ik aan de VZW Distributiemacht op 17 februari 1986 heb gemeld dat ik mij omtrent het aangeklaagde dossier door mijn Administratie zou laten inlichten, doch dat ik niet wenste in te grijpen in de procedure van welk rechtscollege of welke rechtbank ook.

Uit dit schrijven blijkt naar ik meen mijn bereidheid om een onderzoek in te stellen.

De andere door u geciteerde brieven bevestigen telkens bovenvermeld standpunt, als antwoord op een reeks brieven van de VZW Distributiemacht die geen nieuwe feiten aanbrachten.

**Vraag nr. 216
van 27 juli 1987
van de heer G. ANNEMANS**

Bouwbedrijven — Dossiers Aldi's en Edi-vestigingen te Lier

In uw antwoord op mijn vraag nr. 161 verklaart u uw Administratie opdracht te hebben gegeven een onder-

zoek in te stellen en dit reeds herhaaldelijk te hebben medegedeeld.

Mij wordt door een middenstandsvereniging medegedeeld dat uw diensten tot op heden geen enkel bewijsdossier kwamen inzien en geen inzage kwamen nemen van de vonnissen dienaangaande.

Kan men spreken van een onderzoek indien wordt nagelaten deze elementen en voor deze zaak essentiële gegevens over de feiten waartegen klacht werd neergelegd te gebruiken of te consulteren.

Mag ik u op formele wijze vragen hoever het onderzoek momenteel gevorderd is ?

Zal u desgevallend het onderzoek voeren zonder inzage te nemen van de bewijsstukken die u door de genoemde middenstandsverenigingen ter kennis worden gebracht ?

Is er een reden waarom deze bewijsstukken niet in het onderzoek betrokken worden ?

Acht u het mogelijk in deze zaak een grondig onderzoek te voeren zonder dat de aangeboden stukken daarbij worden gebruikt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 27 juli 1987 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Op 23 juni 1987 heb ik aan de Middenstandsvereniging **VZW** Distributiemacht de resultaten van het onderzoek medegedeeld betreffende alle concrete klachten die door deze vereniging bij mij werden aanhangig gemaakt.

Betreffende 2 gevallen is het onderzoek nog lopend, namelijk betreffende de bouwaanvraag J .F. Verboven, Zagerijstraat te Lier, en de NV LSC te Leuven.

De zogenaamde bewijsstukken zijn mijzelf en mijn administratie bekend en met de punten ervan die op stedenbouwkundig gebied relevant zouden kunnen zijn werd bij het ingestelde onderzoek rekening gehouden.

Vraag nr. 217
van 31 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

Melsbroek — Bestendiging on wettelijke toestand in en om het Floordambos

De problemen inzake de aanleg van een golfterrein in en om het Floordambos slepen nu reeds twee jaar aan. Gedurende die tijd heeft de Brabantse Golf zich te Melsbroek gevestigd .

Dit gebeurde echter steeds zonder vergunning. Immers, het stedenbouwkundig attest kon niet worden afgegeven, omdat dit golfproject in strijd is met de gewestplannen.

Blijkbaar is sinds een tijd nu ook het kasteel omgebouwd tot golf „club house”. De gebruikswijziging van het kasteel tot golf „club house”, lijkt mij in strijd te zijn met de wettelijke voorschriften.

Kan de Minister mij meedelen :

- a. of dit kasteel inderdaad omgebouwd werd tot „club house” ;
- b. of hiervoor een bouwvergunning verleend werd ;
- c. zo niet, welke maatregelen de Minister denkt te nemen om rechtsherstel te bewerkstelligen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 31 juli 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat :

- a. de daadwerkelijke ombouw van het kasteel via interne verbouwingswerken tot „club house” mij onbekend is. Het kasteel zou in bepaalde lokalen wel als „club huis” gebruikt worden ;
- b. er op heden nog geen bouwvergunning verleend werd, noch voor interne verbouwingswerken, noch voor een gebruikswijziging. Er is evenwel een bouwaanvraag in beroep hangende bij de Bestendige Deputatie ;
- c. de overtreding geverbaliseerd werd door de gemeentelijke politie. Na onderzoek door de Procureur des Konings zal er overeenkomstig artikel 65 van de stedenbouwwet een herstelmaatregel bepaald worden, zondig in overleg met de gemachtigde ambtenaar. Daarbij zal rekening gehouden worden met de uitspraak en beroep over de bouwaanvraag. Het rechtsherstel in deze zaak zal dus ook dienen te gebeuren volgens de daartoe in de stedenbouwnet speciaal voorziene procedure.

Vraag nr. 220
van 4 augustus 1987
van de heer A. DE BEUL

AROL — Aanstelling advocaten bestuur Ruimtelijke Ordening

Op 5 juni 1985 stelden we u een vraag over het aanstellen van nieuwe advocaten voor het bestuur ruimtelijke ordening van AROL.

Dit leidde onmiddellijk tot een heftig en erg overtrokken onderzoek naar lekken.

Uit inlichtingen bleek — zie onze vraag nr. 180 van 5 juni 1985 — dat naast de bestaande vijf advocaten voor AROL (zie schriftelijke vraag nr. 25 van 24 september 1986 van mevrouw Vogels) — nieuwe advocaten werden aangezocht. Het enige criterium voor deze aanwerving bleek de verdiensten in een bepaalde politieke partij.

In uw antwoord werd gesteld dat „bij het afwegen van de diverse kandidaturen werd rekening gehouden met de opgegeven referenties, specialisaties en faam van de betrokken advocaten”. Wanneer dan gevraagd werd, welke advocaten belast worden met een nieuwe opdracht, wordt doodgemoederd gemeld dat de dossier-aanstelling van advocaten op administratief vlak nog niet is afgehandeld.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt u het normaal dat de aangestelde advocaten zogenaamd van een deel van hun opdracht ontheven worden en vervangen worden door advocaten waar enkel de politieke kleur bepalend is ? Het aanstellingsbesluit van de aangestelde advocaten werd trouwens niet herzien.
2. Het feit dat naar aanleiding van deze vraag „stante pede” een grondig onderzoek naar lekken in de administratie werd opgezet, wijst op de gegrondheid van de vermelde gegevens. Vindt u dergelijke onderzoeken erg passend ? Meent u niet dat de bescherming of het toedekken van bevoordelingspraktijken niet onder de zwijgplicht van de ambtenaar vallen ?
3. De keuze van bijkomende advocaten heeft niet zoals in uw antwoord vermeld wordt, te maken met een andere organisatie inzake de behandeling van de betrokken dossiers. Niet alleen het wild onderzoek naar het lek in de administratie wijst in deze richting maar ook het aanduiden op basis van een partijpolitieke voorkeur vormt hierin een aanduiding. Kan u zich akkoord verklaren met de keuze van advocaten, louter op basis van partijpolitieke voorkeur ?
4. De bestaande advocaten vervulden hun taak blijkbaar met de nodige zorg. Op 24 september 1986 antwoordde u aan mevrouw Vogels (vraag nr. 25) nog in deze zin. Van een reorganisatie was toen geen sprake. Meent u niet dat een zekere eenduidigheid en rechtlijnigheid in het beleid, gewensd is ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Door mijn achtbare voorganger werden, zoals het geachte lid vermeldt, bij Ministerieel Besluit advocaten aangesteld per provincie, voor de verdeling van het Vlaamse Gewest bij de Raad van State, inzake planschade en inzake bouw misdrijven. Een van de belangrijke doelstellingen van deze besluiten was het eenduidig vaststellen van de erelonen van deze advocaten. Ik meen echter dat deze besluiten geen afbreuk kunnen doen aan mijn bevoegdheid om in bepaalde dossiers andere advocaten aan te stellen, waarbij de politieke kleur van de kandidaat,

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde inlichtingen mede te delen.

1. Principiële beloften

Brugge
(Assebroek)

— renoveren dakbedekking van de kerk van O.L.V.-ten Hemelopneming

707.000 F.

Torhout

— herwaarderingsgebied „Winkelput” : 4 winkels, 4 appartementen en een paviljoentje
lot ruwbouw en afwerking
lot sanitair
lot elektriciteit
lot centrale verwarming

11.786.504 F.
347.956 F.
284.126 F.
338.479 F.

net zoals ik meen te mogen veronderstellen in het verleden, niet bepalend is.

2. Uit navraag bij mijn administratie is gebleken dat het door het geachte lid geciteerde onderzoek door geen enkele ambtenaar werd gevoeld als heftig, overtrokken of mild. Het onderzoek werd integendeel gevoerd met de nodige sereniteit en discretie. Het werd evenwel zowel door mijzelf als door de betrokken leidend ambtenaar wenselijk geacht, getoet op een aantal parlementaire vragen waarvan de inhoud en de teneur van die aard lijken dat „lekken” bij beleidsverantwoordelijke ambtenaren kunnen vermoed worden.

Het doorbreken van de zwijgplicht, of eerder het misbruiken van een zogenaamd spreekrecht van de ambtenaar met ogenschijnlijk politieke doelstellingen, noopte mij tot het aanbevelen van een onderzoek bij de leidend ambtenaar.

3. Zoals ik hierboven reeds meedeelde is, noch was het mijn intentie advocaten aan te duiden op basis van een partijpolitieke voorkeur. Het aanstellingsbesluit van de door mijn voorganger aangestelde advocaten is trouwens nog steeds geldig.
4. Alleen reeds de reorganisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor wat betreft di behandeling van de geschillen op het gebied van de Ruimtelijke Ordening is een aanleiding tot het herdenken van de verdediging van de belangen van het Vlaamse Gewest in deze materie.

Mijn medewerkers onderzoeken op dit ogenblik of een grondige herschikking van de aanduiding van de advocaten dientengevolge wenselijk is.

Vraag nr. 221
van 5 augustus 1987
van de heer M. DESWITER

Openbare werken in het arrondissement Brugge — Principiële of vaste beloften van toelage

Graag vernam ik van de heer Gemeenschapsminister voor welke openbare werken in het arrondissement Brugge in 1986 de principiële of vaste belofte van toelage werd verleend, de aard van deze werken, de kostenraming en de beloofde subsidies (principiële of vast belofte), zo mogelijk per gemeente.

2. Vaste beloften

Beernem (Oedelem-Oostveld)	— herstel St .-Pieterskerk	917.000 F.
Brugge (Koolkerke)	— herstel St .-Niklaaskerk (uitgave veroorzaakt door contractuele herzieningen)	894.570 F.
Brugge (Zeebrugge)	— uitbreiding stedelijke vismijn	18.175.000 F.
Torhout	— herwaarderingsgebied „Winkelpuut” : 2 duowoningen lot 1: ruwbouw lot 2 : sanitair lot 3 : elektrische installatie en verwarming	2.992.854 F. 165.511 F. 258.743 F.
Brugge	— transportzone Zeebrugge wegen- en rioleringswerken	233.971 F.
	— transport Zeebrugge waterleidingswerken (bijkomende vastlegging)	273.408 F.
	— transportzone Zeebrugge openbare verlichting	106.181 F.
	— transportzone Zeebrugge openbare verlichting (bijkomende vastligging)	331.817 F.
Brugge	— wegen- en rioleringswerken Diksmuide Heerweg, e.a.	9.120.000 F.
Brugge	— verbetering van de Werfstraat	3.165.000 F.
Brugge	— uitrustingswerken BPA Hermitage Oorlogsvrijwilligerslaan	4.972.000 F.
Brugge	— Collector Adef- K. Zuidervaart Boninstraat	6646.000 F.
Damme	— rioleringswerken Hoornstraat vak Middelburgse steenweg — Ruischer	17.057.000 F.
Ichtegem	— aanleg openbare verlichting binnen BPA Brugse Heirweg	715.000 F.
Oostkamp	— herkalibrering van de onbevaarbare waterloop 3.4.29 Hertsberge	2.172.000 F.
Zedelgem	— verbetering van de Faliestraat	16.675.000 F.
Zuienkerke	— aanleg fietspad in de Statiesteenweg	1.340.000 F.
Zuienkerke	— uitbouwen en renovatiewerken in de Wenduinestraat	4.035.000 F.

Vraag nr. 222

van 7 augustus 1987

van mevrouw **C. BOERAEVE-DERYCKE****Kasteelwoning te Steenokkerzeel — Vergunningsplichtige gebruikswijziging zonder bouwvergunning**

Sinds 1 augustus 1985 werd de kasteelwoning Baron Snoy te Steenokkerzeel (voorheen Melsbroek), zonder de daartoe noodzakelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen in gebruik gewijzigd tot golfclubhuis van de vzw Brabantse Golf.

Op 9 juni 1987 besliste het College van Burgemeester en Schepenen van Steenokkerzeel een vergunning te weigeren op grond van een negatief advies van AROL. De vzw Brabantse Golf tekende tegen deze beslissing beroep aan bij de Bestendige Deputatie van de provincie Brabant.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of :

1. de vzw Brabantse Golf het recht verwerft op grond van het instellen van het beroep bij de Bestendige

Deputatie tegen de weigering van het college van Burgemeester en Schepenen om zonder een vergunning (conform de wet van 29 maart 1962, artikel 44, § 1, 7) de wijziging in gebruik in stand te houden ;

2. hij desgevallend stappen zal ondernemen om deze overtreding, die nu haast 2 jaar in stand wordt gehouden, te beteugelen.

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 7 augustus 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de VZW „Brabantse Golf” niet het recht verwerft om zonder bouwvergunning een vergunningsplichtige gebruikswijziging in stand te houden op grond van het instellen van een beroep bij de Bestendige Deputatie tegen de weigering van een vergunning.

Wat de overtreding zelf betreft en het gevolg dat hiraan zal gegeven worden verwijs ik naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 223 dd. 7 augustus 1987 van de heer Vanvelthoven en de parlementaire vraag nr. 217 dd. 31.07.87 van de heer K. Van Miert.

Vraag nr. 223
van 7 augustus 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kasteelwoning te Steenokkerzeel — Vergunningsplichtige gebruikswijziging zonder bouwvergunning

Vanaf 1 augustus 1985 werd de kasteelwoning aan de Steenwagenstraat 11 te Steenokkerzeel (voorheen Melsbroek) ingericht en gebruikt als clubhuis met bar, cafetaria en als technisch en administratief centrum van een golfclub. Dit gebeurde zonder de hiervoor noodzakelijke vergunning, waartoe men gehouden is volgens de wet van 29 maart 1962, artikel 44, § 1, punt 7.

Ondanks het proces-verbaal opgesteld door de politie van Steenokkerzeel op 14 oktober 1986, de vaststellingen ter plaatse verricht door het Bestuur van Ruimtelijke Ordening op 18 november 1986 en de weigering van het College van Burgemeester en Schepenen van Steenokkerzeel van 9 juni 1987 om een vergunning te verlenen voor wijziging in gebruik van kwestieus gebouw, op grond van een negatief advies van de gemachtigde ambtenaar, wordt de wijziging in gebruik tot op heden in stand gehouden.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. of hij deze gang van zaken kan bevestigen ;
2. waarom tot op heden door de gemachtigde ambtenaar niet werd overgegaan tot een staking van strijdig gebruik van kwestieus gebouw ;
3. of hij het niet wenselijk acht dat vrij spoedig een einde wordt gemaakt aan deze onwettelijke toestand die een belangrijk precedent aan het worden is inzake de illegale aanleg van golfterreinen in zones die daartoe niet bestemd zijn.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 7 augustus 1987 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De „Brabantse Golf” beschikt inderdaad nog niet over een bouwvergunning voor het wijzigen van het gebruik van het Kasteel te Steenokkerzeel. De aanvraag is thans hangende in beroep bij de Bestendige Deputatie.
2. Overeenkomstig artikelen 66 en 68 van de stedenbouwwet hebben meerdere personen en instanties de bevoegdheid op te treden inzake bouw misdrijven. In casu heeft de politie van Steenokkerzeel een PV van vaststelling opgemaakt. Derhalve is de overtredingsprocedure ingezet. Na onderzoek door de Heer Procureur des Konings van deze zaak, zal er overeenkomstig artikel 65 een passende herstelmaatregel bepaald worden. Daarbij zal rekening gehouden worden met de bevindingen van de Procureur des Konings en met de uitspraak in beroep over de bouwaanvraag.

Het Schepencollege is in eerste instantie verantwoordelijk voor de bouw misdrijven op het gemeentelijk grondgebied. Wanneer de gemeente, zoals in

casu, haar verantwoordelijkheid opgenomen heeft, dient de gemachtigde ambtenaar niet over te gaan tot het laten verbaliseren van dezelfde overtreding. Hij zal eventueel wel betrokken worden bij het bepalen van een herstelmaatregel.

3. Zoals voor alle bouw misdrijven dient ook hier de wettelijk voorgeschreven procedure gevolgd te worden voor het laten beeindigen van een onwettelijke toestand.

Over de wenselijkheid dat deze gebruikswijziging van kasteel tot clubhuis niet zou toegestaan worden, hoort het niet dat ik mij thans uitspreek, gezien ik nog in beroep kan gevat worden door die bouwaanvraag.

Vraag nr. 224
van 12 augustus 1987
van de heer J. VALKENIERS

Brabantse Gof te Melsbroek — Stand van zaken

Naar ik verneem komen er nog talrijke onwettelijkheden voor in verband met de Brabantse Golf te Melsbroek.

Is de Minister hiervan op de hoogte ? Zo ja, wat wordt er aan gedaan ? Graag vernam ik de huidige toestand van het dossier.

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van Cultuur

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 augustus 1987, heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar de parlementaire vragen nr. 217 dd. 31.7.1987, nr. 222 dd. 7.8.1987 van respectievelijk de heer K. Van Miert, mevrouw Boeraeve-Derycke en de heer J. Valkeniers en de daarop gegeven antwoorden.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 66
van 21 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Bijbscholings- en omscholingsmoeilijkheden voor jongeren — Overzicht per departement

Binnen elk departement van uw Ministerie zijn er een aantal mogelijkheden tot bijbscholing, omscholing, klas-sieke opleidingen, enzovoort, gericht op jongeren al dan niet werkloos.

Men beweert dat er op dit terrein op een gecoördineerde wijze gewerkt wordt.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. **Welke** opleidingsmogelijkheden worden door uw departement gefinancierd ?

2. Waaruit bestaan deze opleidingsmogelijkheden ?
3. Zijn er reeds specifieke maatregelen die betrekking hebben op jeugdige werklozen ? Welke maatregelen zijn dit ?
4. In hoeverre worden deze specifieke maatregelen ge-coördineerd door uw departement ? In hoeverre is er een afstemming op maatregelen die door de nationale Regering worden genomen ?
5. Welke specifieke maatregelen denkt men tot uitvoering te brengen op korte en halflange termijn ?
6. Welke initiatieven in de private sector worden door uw departement gesubsidieerd ?

NB. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens te verstrekken.

Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (sector Onderwijs) kan de werking in verband met bedoelde bijscholings- en omscholingsmogelijkheden als volgt samengevat worden.

Bestuur voor onderwijs en beroepsvorming :

1. Dienst Schriftelijk Onderwijs

De Dienst Schriftelijk Onderwijs verstrekt schriftelijke voorbereidingen op de examens lager secundair en hoger secundair algemeen onderwijs. Bovendien zijn er voorbereidingen op sommige administratieve examens van de niveaus 4, 3, 2 en 1.

De betrokken voorbereidingen omvatten diverse cursussen, die werden uitgewerkt op basis van de leerplannen van de examencommissies van de Staat of de examenprogramma's van het Vast Secretariaat voor de Werving van het Rijkspersoneel.

Om als cursist in te schrijven op schriftelijke cursussen worden geen speciale voorwaarden gesteld, zodat ook (jeugdige) werklozen tot de schriftelijke cursussen worden toegelaten.

Tijdens de jaarlijkse promotiecampagnes van de Dienst wordt aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening een informatiepakket gezonden (met affiches en folders) waarbij de medewerking wordt gevraagd om de mogelijkheid tot het gratis volgen van schriftelijke cursussen bekend te maken.

In deze campagne werden ook jeugdorganisaties betrokken die in nauw contact staan met jongeren en jonge werklozen : landelijke jeugdverenigingen, jeugthuizen en jongeren informatie- en adviescentra.

(De laatste promotiecampagne werd georganiseerd tijdens de maanden juli en augustus 1986 en de volgende wordt thans voorbereid).

II. Dienst Beroepsvorming

Binnen het raam van de kredieten ingeschreven voor de voortdurende vorming van de Midden-

stand, kunnen er bij- en omscholingscursussen erkend en gesubsidieerd worden.

Deze cursussen richten zich uitsluitend tot de gevestigde zelfstandigen en hun naaste medewerkers. Uiteraard kunnen de bedoelde deelnemers niet onder de doelgroep „Jongeren” worden gerangschikt.

Het toepassingsgebied van deze vorm van middenstandsvorming valt derhalve buiten het kader van de doelgroepen zoals beoogd door het geachte lid in zijn schriftelijke vraag.

Anderzijds bevat de middenstandsvorming wel de leertijd voor jongeren met een leerovereenkomst (erkend voor de deeltijdse leerplicht) en de opleiding tot ondernemingshoofd. Samen vormen zij de basisopleiding voor toekomstige zelfstandigen of hun naaste medewerkers. Ook werklozen kunnen toegelaten worden tot deze opleidingsvormen.

Ook de vorming van de personen die in de landbouw werkzaam zijn, vindt zijn plaats in de dienst beroepsvorming. Deze beroepsscholing omvat inhaalcursussen voor personen met onvoldoende basisvorming, cursussen die afgestemd zijn op de vestiging in de landbouwsector en ook bijscholing op gebied van technologie en bedrijfsleiding in het landbouwbedrijf.

Binnen de dienst Beroepsvorming moet ook de Beroepsopleiding van de RVA worden gesitueerd. De Beroepsopleiding van de RVA biedt een volledig pakket opleidingen aan voor de basisopleiding, bijscholing en herscholing van werknemers en werkzoekenden.

III. Algemene Diensten Onderwijs en Zeevisserijonderwijs

1. Vanuit de Algemene Diensten Onderwijs en Zeevisserijonderwijs worden volgende opleidingsmogelijkheden gefinancierd :

- a. Speciale opleidingsprojecten voor werkzoekenden tussen 25 en 40 jaar die twee jaar werkloos zijn.
- b. Toeleidings en heroriënteringsactiviteiten voor werkzoekende vrouwen naar beroepen met toekomst : „Vrouwen en Technologie”.
- c. Ingroeibanen fruitteelt.
- d. Beroepsopleidingsprojecten voor jonge, langdurige werklozen.

2. Deze opleidingsmogelijkheden bestaan uit het volgende :

- a. Per STC worden twee arbeidsmarktgerichte projecten uitgewerkt, één in samenwerking met een bedrijf en één in samenwerking met een onderwijsinstelling.

Deze projecten betreffen bijvoorbeeld : elementair Frans en inleiding in tekstverwerking en informatica voor telefonisten, lagere bedienden, en andere — vorming voor zeevarenden — technische administratie voor commercieel bedienden — opleiding ver-

koop — opleiding lassen — verspannende bewerkingen en CNC — techniek — enzovoort.

- b. Hier worden onder andere volgende cursussen georganiseerd : vrouwen en nieuwe technologieën — werk zoeken een andere aanpak — de computer, wat komt er allemaal bij kijken — kennismakingscursus informatie — kantoorautomatisering. Daarnaast werd een open computercentrum en een info-steunpunt geïnstalleerd.
- c. Het gaat om de begeleiding van afgestudeerde jongeren tussen 18 en 25 jaar in het bezit van een diploma van HSO, bij de overgang schoolwerk. Het programma is gericht op bijkomende vorming inzake fruitteelt, en wordt in schoolverband en deels in de bedrijven georganiseerd.

Deze projecten kaderen in de uitvoering van het koninklijk besluit van 19 februari 1987 tot uitvoering van het koninklijk besluit van 10 mei 1985 tot aanvulling van artikel 170 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid. Daaronder vallen onder meer de schakelprojecten.

De schakelprojecten omvatten de vroegere projecten Lenssens, blijven en de bijzondere projecten te St. Niklaas en te Kortrijk.

Zij worden georganiseerd door de RVA en hebben tot doel om laaggeschoolde werkzoekenden te helpen en door middel van kortstondige en aangepaste opleidings- en vormingssessies, te schakelen naar onderwijs, beroepsopleiding of tewerkstelling.

De Activiteiten zijn gericht op het bijbrengen van sociale vaardigheden en bekwaamheden, op het aanleren van een basiskennis inzake taal, rekenen en functioneren in de maatschappij en op het verzorgen van een technische beroepsgerichte vorming. Deze projecten, die door de RVA georganiseerd worden, hebben tot doel de tewerkstellingskansen van structureel werkzoekenden door middel van opleidingsactiviteiten sterk te verhogen en de samenwerkingsmodellen tussen RVA-BO, onderwijsinstellingen en bedrijven te verhogen.

Daarnaast zullen ook andere initiatieven aanbod komen, waarvoor momenteel de erkenningsprocedures gestart zijn.

3. De voorgaande projecten richten zich in hoofdzaak naar jeugdige werklozen (18-35 jar).

Er is een aanvraag van coördinatie gemaakt, terwijl er tevens afstemming is op initiatieven van de nationale Regering.

4. De projecten onder 1, d worden bij voorbeeld georganiseerd met behulp van TWW'ers, die binnen het kader van de 600 miljoen ten laste van de begroting van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid aan de Vlaamse Gemeenschap worden toegewezen.

5. De projecten onder 1, d zullen verder uitgewerkt worden, voor zover voldoende middelen beschikbaar zijn.

6. De initiatieven onder A, b — 1, c en gedeeltelijk onder 1, d zijn initiatieven in de private sector.

IV. Dienst Jeugdwerk

1. Worden gesubsidieerd :

De cursussen deeltijdse vorming (in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve van 25/6/1986 houdende de organisatie, de normering en de subsidiëring van de programma's deeltijdse vorming).

- Vormingscentrum Foyer vzw
- Centrum Levensvorming Brussel
- Jongerenbegeleiding vzw — 8710 Kortrijk-Heule

2. Cursussen deeltijdse vorming hier kan het zowel algemene (persoonlijke en maatschappelijke) als beroepsvorming betreffen.

3. De deeltijdse vorming vloeit voort uit de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht.

Vraag nr. 84

van 4 augustus 1987

van de heer J. VALKENIERS

NCC — Toepassing van het syndicaal statuut

In verband met de toepassing van het syndicaal statuut bij wijziging van de personeelsformatie werden er aan verschillende Minister parlementaire vragen gesteld. Het duidelijke antwoord van Binnenlandse Zaken en Openbaar ambt herinnert de volgende basisbeginselen (vraag 105 — Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers van 10 maart 1987, p. 1595 e.v.) :

- het Bijzonder Comité is een onderhandelingsorgaan. Dit bevestigt u trouwens ook in uw antwoord. Dit orgaan mag zich niet inlaten met aanpassingen aan de personeelsformatie (verhoging van betrekkingen, schrapping van betrekkingen) ;
- deze aanpassingen behoren uitsluitend tot de bevoegdheid van het Overlegcomité : de conclusies van de overlegprocedure monden uit in een gemotiveerd advies. Dit overleg is een substantiële vormvereiste die de vernietiging van de genomen maatregelen (schrapping van een betrekking) kan meebrengen indien ze niet wordt nageleefd. Het overleg kan geenszins worden toegepast in de individuele toepassingsgevallen ;
- de voogdijminister moet er nauwlettend op toezien dat bovenvermelde verplichtingen correct worden nageleefd.

Uw antwoord is evenwel tegenstrijdig, ja zelfs fout vermits u bevestigde dat de afschaffing van een betrekking door het Bijzonder Comité als onderhandelingsorgaan bevestigd werd in een protocolakkoord.

Graag kreeg ik de volgende verduidelijkingen.

1. Werd er bij de NCC een Hoog Overlegcomité opgericht overeenkomstig artikel 35 van het koninklijk besluit van 28 september 1974 ? Uit welke beslissing blijkt deze oprichting ?
2. Heeft dit Overlegcomité reeds vergaderd ? Welke is zijn samenstelling ?
3. Is het protocol van het Bijzonder Comité (onderhandelingsorgaan) dat zich uitspreekt over de schrapping van een betrekking van rechtswege nietig of moet deze nietigheid worden vastgesteld door de voogdijoverheid of door een andere instantie ?
4. De organisatie van de interne diensten werd doorgevoerd zonder dat de overlegprocedure (Overlegcomité) werd geraadpleegd. Er ontbreekt een gemotiveerd advies. Heeft de Minister deze beslissing goedgekeurd ?
5. Werd de beslissing houdende organisatie van de interne NCC-diensten dd. 26 maart 1986 van rechtswege nietig verklaard ? Welke maatregelen trof de voogdijoverheid tegen deze onrechtmatigheid ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat ik reeds verstrekte op de vraag nr. 28 van de heer K. Van Miert, Volksvertegenwoordiger, verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad — nr. 11 — 7 april 1987 pag. 437.

Ik kan daar nog aan toevoegen : door de NCC werd, bij beslissing van 27 juni 1979, in uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, een syndicaal onderhandelingscomité ingesteld en een „Reglement betreffende het onderhandelingscomité ingesteld voor de NCC in afwachting van de uitvoering van de wet van 19 december 1974, tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel” aangenomen.

Dit comité is als volgt samengesteld :

a. voor de NCC :

1. de NCC-voorzitter, voorzitter van het onderhandelingscomité ;
2. drie NCC-leden ;
3. twee vertegenwoordigers van de administratie, verantwoordelijk voor het personeel, waaronder de NCC-secretaris.

b. een afvaardiging van de representatieve vakorganisaties vertegenwoordigd op de NCC, bestaande uit de vrijgestelde secretaris en drie afgevaardigden van de plaatselijke afdeling van deze organisaties.

Op 13 december 1985 werd een Bijzonder Comité geïnstalleerd in uitvoering van het KB van 28 september 1984. Door de NCC bij beslissing van 26 februari 1986 werd het huishoudelijk reglement van het Bijzonder Comité van de NCC bekrachtigd.

De organisatie van de interne NCC-diensten werd door de NCC beslist in haar zitting van 26 maart

1986 na raadpleging van het Bijzonder Comité op 20 maart 1986. De beslissing van de NCC beoogde immers een functionele reorganisatie van haar interne diensten en hun werking, waarvan de opheffing van het ambt van adjunct-secretaris van de NCC, slechts één element in een geheel van voorstellen vormde.

Vraag nr. 85 van 4 augustus 1987 van de heer J. VALKENIERS

NCC — *Eerbiediging van het inzagerecht en het recht op verdediging*

In antwoord op mijn vraag meldde de heer Minister dat iedere burger, ter uitvoering van artikelen 17 en 20 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 inzage-recht heeft, onder meer in het register dat in de zetel van de Commissie kan worden geraadpleegd.

Het is de heer Minister bekend dat, met het schrijven van 25 juni 1986, onder handtekening van de Voorzitter van de NCC, de toegang tot diezelfde zetel formeel werd ontzegd aan een personeelslid.

Vermits het betrokken personeelslid formeel verbod kreeg van toegang tot de zetel is het hem niet mogelijk gebruik te maken van zijn inzage-recht. Ook op schriftelijk verzoek van belanghebbende werd een negatief antwoord verstrekt.

Dit betekent duidelijk dat én inzage-recht én mededelingsplicht aan de betrokkene, in verband met een aangelegenheid die hem persoonlijk aanbelangt, werden ontzegd.

Wil de heer Minister het volgende verduidelijken.

1. Hoe kan een burger, personeelslid of niet, aan wie formeel én ondubbelzinnig de toegang tot de zetel van de NCC werd ontzegd, in de zetel zelf een register raadplegen ?
2. Naar verluidt is het register waarvan sprake in het koninklijk besluit van 1 juni 1972 (artikel 20) gewoonweg onbestaande. Kan dit worden nagegaan, ontkend of bevestigd ?
3. Vindt de heer Minister het niet noodzakelijk, met het oog op het herstel van het recht op inzage en verdediging, bovenvermelde schriftelijke weigeringen te doen intrekken ?
4. Vindt de heer Minister het reglementair, ja zelfs zonder meer geoorloofd, dat dergelijke weigeringen en die strijdig zijn met bovenvermeld koninklijk besluit, genomen werden op initiatief van de Voorzitter zonder dat de Commissie in deze aangelegenheid een beslissing nam ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moge ik het geachte lid het volgende antwoorden. Vooreerst wens ik te verwijzen naar hetgeen ik reeds heb geantwoord op de vraag nr. 14 van het geachte lid (zie Bulletin van Vragen en

Antwoorden — Vlaamse Raad — nr. 8 — 17.2.1987) en het antwoord op vraag nr. 35 van de heer K. Van Miert, Volksvertegenwoordiger. (Bulletin van Vragen en Antwoorden — Vlaamse Raad nr. 21 — van 7 april 1987 p. 441)

Bovendien wil ik er nog aan toevoegen dat de Voorzitter van de NCC in een brief van 2 juli 1987 aan de Gouverneur van Brabant nog bevestigde dat aan betrokkene — het gaat immers in de vraag het geachte lid duidelijk om de in disponibiteit gestelde adjunct-secretaris van de NCC, die niet woonachtig is in de Brusselse Agglomeratie —, indien hij als belanghebbende persoon kan worden beschouwd, inzage van de besluiten van de Commissie, zelfs zonder verplaatsing, zal worden verleend. Dit recht werd hem trouwens ook niet ontzegd in de brief van 25 juni 1986, waarnaar het geachte lid verwijst.

De brief van de Voorzitter van de NCC, waarnaar het geachte lid verwijst, had geenszins de bedoeling de betrokkene, als belanghebbende inzage van de NCC-beslissingen te ontzeggen. Wel had deze brief tot doel betrokkene, nadat de NCC-beslissing in verband met de indisponibiteitstelling van de adjunct-secretaris, van rechtswege uitvoerbaar werd, te laten weten dat hij niet langer behoefde aanwezig te zijn in de lokalen bestemd voor het personeel.

Ik meen op deze wijze overvloedig te hebben aangegeven dat door de NCC de bepalingen van artikel 17 van het KB van 1 juni 1972 werden en worden nageleefd.

**Vraag nr. 86
van 4 augustus 1987
van de heer J. VALKENIERS**

NCC — Niet-naleving van de normen inzake opbouw van de personeelsformatie

In de opbouw van haar personeelsformatie handelde de NCC gedurende jaren overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 1 augustus 1972 betreffende de vaststelling van de personeelsformatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten. Aldus voorziet dit koninklijk besluit in :

- 1 directeur voor ten minste 2 afdelingschefs ;
- 1 afdelingschef voor ten minste 2 bureauchefs ;
- 1 bestuurschef voor ten minste 2 onderbureauhefs ;
- 1 onderbureauchef voor ten minste 2 opstellers ;
- 1 hoofdklerk voor ten minste 1 eerste klerk ;
- 1 eerste klerk voor ten minste 2 klerken.

De huidige personeelsformatie van de NCC houdt evenwel met deze normen geen rekening meer. Kan de heer Minister mij het volgende verduidelijken.

1. Waarom voorziet de personeelsformatie in 7 betrekkingen van afdelingschef voor 10 bureauchefs ? De vlakke loopbanen moeten uiteraard buiten de toepassing van deze normen worden geplaatst.
2. Waarom voorziet de personeelsformatie in 3 betrekkingen van hoofdklerk voor 3 betrekkingen van klerk of eerste klerk (1 eerste klerk voor ten minste 2 klerken) ?

3. Hoeveel afdelingen bestaan er in de NCC-administratie ? In het jaarverslag vind ik nergens afdelingen terug. Wél is er sprake van diensten en diensthoofden die leiding hebben ; deze diensthoofden zijn echter geen afdelingschef !
4. Hoeveel diensten worden geleid door een bureauchef ?
5. Voor welke diensten is een afdelingschef verantwoordelijk ?
6. Voor welke diensten treedt een afdelingschef coördinerend op ?
7. In de NCC-documenten is er sprake van diensthoofden. Deze graad komt niet voor in de personeelsformatie alhoewel de titularissen van deze functies wel degelijk een betrekking moeten bezetten in de personeelsformatie. Graag vernam ik met welke graad deze functie overeenstemt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik er het geachte lid op wijzen dat onderscheid moet worden gemaakt tussen de toekenning van graden volgens de statutaire personeelsformatie en de functionele werking van de interne diensten van de NCC, zoals trouwens bij vele openbare diensten het geval is.

De NCC is bevoegd om haar interne werking zelfstandig vast te stellen. Zo heeft de NCC op 26 maart 1986, kaderend in het proces van de organisatieontwikkeling en de bij de reorganisatie van de interne NCC-diensten gehanteerde methodiek, beslist een aantal ambtenaren met functionele opdrachten.

Volledigheidshalve wil ik er nog aan toevoegen dat de huidige personeelsformatie van de NCC, in totaal 83 betrekkingen omvat. Van de 83 betrekkingen werden er evenwel, vooral om budgettaire redenen, slechts 67 effectief ingevuld.

Aan het geachte lid zal rechtstreeks een organigram van de NCC-diensten — zoals dit ingevolge de reorganisatie van de NCC, beslist op 26 maart 1986 werd vastgesteld — worden toegestuurd.

**Vraag nr. 87
van 4 augustus 1987
van de heer J. VALKENIERS**

NCC — Werving bij ontstentenis van examenjury

In antwoord op mijn vraag stelde de heer Minister dat het examenreglement van de NCC uitdrukkelijk bepaalt dat de jury samengesteld wordt met vertegenwoordiging van de onderscheiden ideologische en filosofische strekkingen.

In 1972 besliste de NCC tot oprichting van het ambt van adjunct-secretaris met als reden dat er een secretaris met cultuur- en onderwijstaak was en een adjunct-secretaris belast met administratieve taken (het kon ook andersom). Deze NCC-beslissing van 1972 is formeel in tegenspraak met de bewering van de heer Minister dat het ambt van secretaris niet te beschouwen

is als een culturele functie maar louter een administratieve taak omvat.

1. Houdt de heer Minister staande dat de functie van secretaris louter een administratief karakter heeft met uitsluiting van onderwijsstaak en cultuurtaak ?
Zo ja, door wie worden, op het hoogste bestuursvlak, de onderwijs- en cultuurfunctie waargenomen ?
2. Is het koninklijk besluit houdende werving van secretarissen van agglomeraties en federaties van gemeenten van toepassing op de werving van wettelijke graden van de NCC ?
3. Voorziet dit koninklijk besluit in een examen ? Hoe dient de samenstelling van de jury te zijn ?
4. Wanneer werd beslist dat het examenreglement voor de werving van NCC-personeelsleden niet zou gelden voor de samenstelling van een jury voor de werving van een secretaris ?
5. Werden de vakbonden uitgenodigd op het examen zoals verplicht ?
6. Naar verluidt werd enkel beroep gedaan op één enkel persoon voor de selectie- en conversatieproef. Kan de heer Minister dit bevestigen of ontkennen ?
7. Werd een proces-verbaal van dit „examen” opgesteld ? Hoeveel leden van de jury hebben dit proces-verbaal ondertekend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. De functie van secretaris van de NCC is inderdaad een louter administratieve en geen culturele functie. Ten overvloede wellicht, wil ik er bovendien op wijzen dat, onderwijsaangelegenheden niet onderworpen zijn aan de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.
2. De koninklijke besluiten die in uitvoering van de wet van 26 juli 1971, houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, uitdrukkelijk van toepassing werden verklaard op de Commissies voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie zijn van toepassing voor de NCC. Daarnaast is het uiteraard mogelijk dat de NCC bepaalde rechtsregelingen, op haar eigen werkingssfeer toepasselijk maakt. In dit geval gaat het dan uiteraard om een autonome beslissing van de NCC, onder voorbehoud van aanvaarding door de toezie overheid.
3. Voor het overige moge ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 25 — „NCC — Werving bij ontstentenis van examenjury” (verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad nr. 11 — 7 april 1987 p. 434) en naar mijn antwoord op de vraag nr. 79 van 20 juli 1987 van de heer K. Van Miert, Volksvertegenwoordiger.

Vraag nr. 88 van 4 augustus 1987 van de heer J. VALKENIERS

NCC — Wanordelijkheden in het financieel en budgettair beheer

In antwoord op een parlementaire vraag betreffende de goedkeuring van de rekening van de Brusselse agglomeratieraad, bevestigde de Minister dat deze niet bij het verstrijken van termijn geschieden : verscheiden rekeningen zijn trouwens nog altijd in onderzoek gelet op de slechte financiële toestand. De rekeningen van de NCC zijn aan dezelfde voogdijregels onderworpen overeenkomstig artikel 53.

Het diagnoserapport van oktober 1984 betreffende de doorlichting van de NCC door een onpartijdig organisme stelt dat :

- de begrotingen altijd laattijdig klaar zijn ;
 - er geen globale discussie plaats vindt ;
 - elke beleidsverantwoordelijke enkel voor zijn sector opkomt.
- Ook de rekening van de ontvanger worden altijd goedgestemd zonder discussie van de Commissie.

De NCC heeft voor haar financieel beleid een bijzondere werkgroep opgericht.

1. Hoe luidde het advies van deze bevoegde begrotings- en technische werkgroep in verband met :
 - a. de begroting 1986 ;
 - b. de begroting 1987 ;
 - c. de begroting 1988 ?
2. Werd de begroting 1988 ingediend vóór 15 april zoals voorgeschreven bij koninklijk besluit ?
3. Hoe luidde het advies van de begrotings- en technische werkgroep over de vastgestelde mankementen in het APO-rapport ?
4. Wanneer heeft de Minister de rekening van de NCC uitdrukkelijk goedgekeurd ingevolge artikel 53 van de wet op de agglomeraties en federaties van gemeenten ?
5. Onder welke omstandigheden kunnen verplaatsingen naar het buitenland van beleidsmandatarissen en/of personeelsleden door de NCC rechtstreeks of onrechtstreeks (via subsidiëring) worden betaald ? Het betreft reizen naar Spanje en Andorra.
6. Op welke rechtsgrond geschiedt de tussenkomst van de leden van de Inspectie van Financien ? Naar verluidt treedt deze Inspectie op.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

1. Wat betreft het diagnoserapport van de APO, verwijs ik naar het antwoord dat ik eerder verstrekke op de vraag nr. 20 van de heer K. Van Miert, Volksvertegenwoordiger, in verband met de NCC-reorganisatie (Bulletin van Vragen en Antwoorden — Vlaamse Raad — nr. 21 — 7 april 1987 p. 431).
3. Voor zover mij bekend, worden de begroting en de

rekeningen van de NCC wel grondig onderzocht. De behandeling ervan wordt door de NCC voorbereid op vergaderingen van de Raad van Beleidsverantwoordelijken, waarop ambtenaren kunnen worden uitgenodigd.

Artikel 10 van het huishoudelijk reglement van de NCC luidt als volgt : „Er wordt een afzonderlijke werkgroep opgericht voor alle begrotings- en technische problemen. Deze werkgroep wordt voorgezeten door de Voorzitter van de Commissie. Buiten de Voorzitter bestaat deze werkgroep uit vier commissieleden. Deze werkgroep is bevoegd voor het opstellen van de begrotingsvoorschriften en de andere technische en administratieve vraagstukken die de Voorzitter van de Commissie hen voorlegt”.

Omwille van het feit dat door de samenstelling van de werkgroep zoals vastgesteld in het Huishoudelijk Reglement, slechts één beleidsverantwoordelijke niet aan de vergaderingen van de werkgroep kan deelnemen, is het zo dat in de praktijk alle begrotingstechnische problemen in de Raad van Beleidsverantwoordelijken — die dus ruimer is dan de voormelde werkgroep — worden voorbereid. Ik meen dat deze werkwijze terecht is aangenomen en dat deze werkwijze alleen de samenwerking in de schoot van de Commissie, ten bate van de Nederlandstalige Gemeenschap van Brussel, kan bevorderen. Ik neem mij voor de NCC te vragen haar Huishoudelijk Reglement formeel aan te passen aan de door haar aangenomen werkwijze in verband met de voorbereiding van de begroting.

3. Het APO-rapport werd uitvoerig besproken in de Raad van Beleidsverantwoordelijken. Ten gevolge van de NCC-reorganisatie werd bij beslissing van 28 mei 1986 een financiële begeleidingscommissie geïnstalleerd en formeel een externe deskundige aangesteld.
4. De rekening van de NCC over het dienstjaar over het dienstjaar 1986 werd door de NCC goedgekeurd op 10 juni 1987. Door de voogdijministers werd de termijn voor goedkeuring van de NCC-beslissing tot goedkeuring van de rekening 1986 verlengd tot 1 november 1987, zodat de rekeningen grondig kunnen worden onderzocht door de Voogdijministers.

Voor de rekeningen van de NCC, is artikel 81 van de wet van 26 juli 1971, houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten van toepassing.

Het onderzoek is op dit ogenblik aan de gang, een formele beslissing op het niveau van de Vlaamse Executieve zal wellicht reeds in de loop van de maand september kunnen worden getroffen. De begroting van de NCC voor het dienstjaar 1988 is door de NCC goedgekeurd op 1 juli 1987.

5. Wat betreft „rechtstreekse of onrechtstreekse betaling van verplaatsingen naar het buitenland van beleidsmandatarissen en/of personeelsleden” kan ik het geachte lid meedelen dat vermoedelijk zijn vraag geïnspireerd is door de deelname van de Vendeliersgroep Don Bosco aan festiviteiten in Andorra voor de deelname aan deze festiviteiten ontving de groep een tussenkomst van de Dienst Cultuurpromotie die het Contact- en Cultuurcentrum in opdracht van de NCC.

De beleidsverantwoordelijke werd door Andorra uitgenodigd. De onkosten verbonden aan de reis van de beleidsverantwoordelijke viel derhalve niet ten laste van de NCC.

Wel besliste de NCC een personeelslid van de Dienst Cultuurpromotie te belasten met de begeleiding van de groep voor de duur van de festiviteiten.

De verplaatsingskosten maken het voorwerp uit van vorderingen, volgens een gelijkaardige regeling als deze gangbaar bij het Rijk en de Diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

6. Wat „het optreden” van de leden van de Inspectie van Financiën betreft, herhaal ik — zoals ik reeds in antwoord onder meer op de vragen 13,15,16 en 17 van de heer K. Van Miert, Volksvertegenwoordiger (Bulletin van Vragen en Antwoorden — Vlaamse Raad nr. 11 dd. 7 april 1987) heb geantwoord — dat de NCC geen Rijksdienst of Dienst van de Vlaamse Gemeenschap of Instelling van Openbaar Nut is, maar werd opgericht bij artikel 108 ter § 4 van de Grondwet. Het statuut van de NCC, geregeld bij wet van 26 juli 1971 houdende de organisatie van agglomeraties en de federaties van gemeenten, is vergelijkbaar met dat van andere gedecentraliseerde besturen.

De NCC is derhalve niet gehouden tot het inwinnen van adviezen vanwege de Inspectie van Financiën.

De Inspectie van Financiën treedt echter wel op ten aanzien van de Vlaamse Executieve, zo bij de toekenning van de dotatie aan de NCC, ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

**Vraag nr. 89
van 13 augustus 1987
van de heer A. LARIDON**

Anomalieën kunstonderwijs — Toepassing KB nr. 63 van 20 juli 1982

Graag had ik van de Minister meer toelichtingen gekregen in verband met de toepassing van het KB nr. 63 van 20 juli 1982 en dit in verband met bepaalde anomalieën in het kunstonderwijs. Het blijkt inderdaad dat de ministeriële omzendbrief uitgevaardigd in toepassing van het KB nr. 63 niet tegemoet komt aan het hierna volgende geval.

Een leraar, definitief benoemd in hoofdambt, heeft lesuren verloren als gevolg van een vermindering van de schoolbevolking. Het zal voor hem onmogelijk zijn dit lesurenverlies te recupereren vermits het aantal gesubsidiëerde lesuren niet meer verhoogd wordt.

Mag ik van de Minister vernemen of in dit geval voor dit lesurenverlies mag geput worden uit het lesurenpakket dat voor hetzelfde vak als bij-ambt beschikbaar is en dit onder de vorm van een afwijking voorzien in artikel 10, paragraaf 5 van de ministeriële circulaire ? Zou het niet opportuun zijn deze oplossing te laten onderzoeken door de bevoegde dienst zoals voorzien in het KB nr. 269 van 31 december, dat het KB nr. 63 wijzigt ?

Antwoord

De vraag van het geachte lid is mij niet geheel duidelijk. Enerzijds wordt verwezen naar artikel 10, § 5 van de ministeriële circulaire. Ik veronderstel dat hier artikel 10, § 5 van het eveneens aangehaalde koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 met betrekking tot de cumulatie wordt bedoeld. Ook begrijp ik niet goed welke opdracht het KB nr. 269 van 31 december 1983, dat het KB nr. 63 heeft gewijzigd, aan de dienst voor Kunstonderwijs zou hebben toevertrouwd ?

Anderzijds lijkt het mij toe dat ook het stelsel van terbeschikkingstelling en reffectatie in de gesubsidieerde sector gevisieerd wordt. Ik stel mij de vraag of het geachte lid geen persoonlijk geval op het oog heeft. In dit geval ben ik uiteraard bereid mits bijkomende gegevens hem rechtstreeks alle nodige inlichtingen te bezorgen. Bijkomende verduidelijkingen lijken mij in ieder geval nodig.

Vraag nr. 90
van 13 augustus 1987
van de heer A. LARIDON

Kunstonderwijs — Toepassing van het KB nr. 413 van 29 april 1986

Volgens inlichtingen verstrekt door de Raad van State zou het KB nr. 413 van 29 april 1986 van toepassing worden in het kunstonderwijs vanaf 1 januari 1987. Tot op vandaag blijken de betrokken onderwijsinrichtingen dienaangaande nog geen onderrichtingen te hebben ontvangen die hun in de mogelijkheid moeten stellen het nieuwe systeem van de globale enveloppe voor werking en uitrusting voor te bereiden en op 1 januari aanstaande in praktijk te brengen.

Mag ik van de Minister vernemen wat de reden is van dit lang uitblijven van deze onderrichtingen ?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden op de door hem gestelde vraag.

Het bij Ministerraad overlegd koninklijk besluit waarbij de bedragen per leerling, voor het dekken van de uitrustingstoelagen, worden vastgesteld in toepassing van het koninklijk besluit nr. 413 van 29 april 1986 werd nog niet getroffen.

Zolang voormeld besluit niet werd getroffen is het bijgevolg voorbarig, **zoniet** onmogelijk, aan de inrichtingen voor kunstonderwijs instructies te zenden in verband met de toepassing van het koninklijk besluit nr. 413 dd. 29 april 1986.

Vraag nr. 92
van 14 augustus 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Europees Jaar van het Milieu — Promotie kringlooppapier

Graag vernam ik of in het kader van het Europees Jaar van het Milieu maatregelen werden genomen om het gebruik van kringlooppapier te promoten in het onderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag omtrent de promotie van het kringlooppapier in het onderwijs deel ik het geachte lid mee dat mij geen bijzondere maatregelen in dat verband bekend zijn.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 268
van 27 juli 1987
van de heer E. FLAMANT

BRT — Religieuze uitzendingen

Regelmatig programmeert de BRT zowel radio als televisie, religieuze uitzendingen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

- of deze uitzendingen vallen binnen de **programma-**tietijd van de filosofische derden ;
- hoeveel religieuze uitzendingen in 1986 hebben plaatsgevonden, uitgesplitst in radio en televisie ;
- de totale zendtijd van deze uitzendingen, alsook de totale kostprijs in 1986 ;
- of ook ander filosofische uitzendingen dan de katholieke eucharistievieringen aan bod komen, zoals : Protestantse, Joodse, Vrijzinnige, **Anglikaanse**.

Antwoord

BRT — Religieuze uitzendingen

1. De uitzendingen van katholieke eucharistievieringen en van protestantse en Israëliëse erediensten zijn eigen BRT-producties. De andere religieuze en filosofische uitzendingen vallen onder het stelsel gastprogramma's.

2. Aantal uitzendingen, zendtijd en kostprijs :

2.1 Radio

1° Eucharistievieringen

- elke zondag en de kerkelijke feestdagen O.H. Hemelvaart, O.L.V. Hemelvaart, Allerheiligen en Kerstmis ;
- op BRT-1 van 10.00 tot 11.00 uur (56 uitzendingen) ;
- kostprijs 1986 : 979.330 frank ;
- totale zendtijd : 56 uur.

2° Katholiek-godsdienstige uitzendingen :

- elke zondag en de kerkelijke feestdagen Witte Donderdag, Goede Vrijdag, O.H. Hemelvaart, O.L.V. Hemelvaart, O.L.V. Hemelvaart, Allerheiligen, **Al-**lerzielen en Kerstmis ;

- op BRT-1 van 28.30 tot 19.00 uur (59 uitzendingen)
- kostprijs 1986 : 191.727 frank ;
- totale zendtijd : 29 uur.

3° Protestants- godsdienstige uitzendingen :

- elke woensdag van 18.45 tot 19.00 uur, behalve tijdens de maanden juli en augustus (43 uitzendingen) ;
- erediensten op Pasen, Allerheiligen en Kerstmis, telkens van 11.30 tot 12.00 uur (3 uitzendingen) ;
- kostprijs 1986 : 178.500 frank ;
- totale zendtijd : 12.15 uur.

4°Israëliisch-godsdienstige uitzendingen :

- afhankelijk van de Joodse feestdagen, op wisselende weekdays, telkens voor 19.00 uur.
 - 3 uitzendingen van 30 minuten (18.30 — 19.00 uur) ;
 - 3 uitzendingen van 20 minuten (18.40 — 19.00 uur) ;
 - 2 uitzendingen van 15 minuten (18.45 — 19.00 uur) ;
- kostprijs 1986 : 32.250 frank ;
- totale zendtijd : 3 uur.

5° Lekenmoraal en filosofie :

- elke maandag van 18.30 tot 19.00 uur (52 uitzendingen) ;
- kostprijs 1986 : 319.500 frank ;
- totale zendtijd : 26 uur.

Televisie

28 eucharistievieringen met een totale duur van 27u21 en een totale kostprijs van 3.142.767 frank ;

4 protestantse uitzendingen met een totale duur van 3u30 en een totale kostprijs van 285.868 frank ;

1 Israëliische uitzending met een duur van 1u en een kostprijs van 100.843 frank.

**Vraag nr. 270
van 31 juli 1987
van de heer H. SUYKERBUYK**

Belgisch- Nederlands Cultureel Akkoord — Evaluatie

Uitgenomen hetgeen te maken heeft met de Nederlandse taal, zijn alle culturele materies, die voorwerp zijn of kunnen zijn van samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland, geregeld door het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord.

Omdat tot vóór een 10-tal jaren getrouw een rapport over deze culturele samenwerking aan de Interparle-

mentaire Beneluxraad werd uitgebracht, hetgeen nadien, ondanks veelvuldig aandringen niet meer gebeurde, moet ik de Minister volgende vragen stellen.

1. Kunt u opgave doen van de bedragen, die sinds 1980 jaarlijks lastens de Vlaamse Gemeenschap werden besteed aan de culturele betrekkingen tussen Vlaanderen en Nederland, andere dan deze die tot de bevoegdheid van de Taalunie behoren.
2. De activiteiten, binnen het Belgisch-Nederlands akkoord, zijn, volgens de mededeling van de Minister gericht op
 - a. de kunsten ;
 - b. sociaal-culturele materies ;
 - c. sport.

Kan voor ieder van deze drie sectoren uitvoerig worden medegedeeld, waarover het gaat.

a. Beperkt de sector „Kunst” zicht tot uitwisselingen van theatergezelschappen en muziekuivoeringen ? Is de beeldende kunst en de film hier ook bij betrokken ? Welke specifieke andere culturele sectoren zijn nog te vermelden ?

b. De sociaal-culturele materies zouden jeugdwerk, volksontwikkeling, amateuristische kunstbeoefening en bibliotheekwerk betreffen. Zijn nog andere dan de genoemde sectoren te vermelden ?

c. Kan uitvoerig worden aangegeven wat onder „Sport” wordt begrepen ? Gaat het alleen om amateuristisch sport ? Betreft de samenwerking uitwisselingen, gezamenlijk optreden, en gaat het om meer dan sportbeoefening, onder meer ook sportopleiding, ervaringuitwisseling en dergelijke ?

3. Kan met 1980 als uitgangspunt gezegd wordt :

- welke trend — stijgend of dalend — de samenwerking vertoont.
- op welke vlakken er een duidelijk-gemotiveerde samenwerking is en op welke vlakken de Vlaams-Nederlandse samenwerking zich tot het bijeenkomen van werkgroepen — ambtelijke en andere — beperkt.

4. Heeft het toerisme een plaats in deze Vlaamse-Nederlandse samenwerking ? Zo neen, waarom niet ? Werd ter zake ooit enig initiatief genomen ?

5. Kan per sector, kunsten — sociaal-culturele activiteiten - sport, het volgende worden medegedeeld.

a. Het benaderend percentage van realisatie door vrije organisatie, instellingen of verenigingen, en van samenwerkingsprogramma's, door de Belgisch-Nederlandse overheden ingericht, zowel Op het vlak van de Gemeenschap, als van Provincies en Gemeenten.

b. Het benaderend percentage van hetgeen, ter zake samenwerking in Nederland, en hetgeen in Vlaanderen werd gerealiseerd.

6. Kan door de Minister worden medegedeeld welke accenten sinds 1980 vanuit de Vlaamse Gemeen-

schap, werden gelegd op de Vlaams-Nederlandse samenwerking. Ik verduidelijk : ligt het accent op gezamenlijke realisaties, of meer op het uitwisselen van ervaringen en gegevens studieboeken, of nog op gezamenlijke promotie (naar het buitenland toe).

De Minister zal allicht antwoorden dat dit afhangt van de aard van de samenwerking, maar toch wordt hij verzocht mede te delen wat volgens hem zijn prioriteit sinds 1980 steeds dezelfde is gebleven.

7. Kan de Minister mededelen op welke wijze de samenwerkingsinitiatieven sinds 1980 werden geëvalueerd. Bestaat daarvan een rapport, zo ja, kan dit ter beschikking worden gesteld.

Antwoord

Met betrekking tot zijn genoemde vraag omtrent de evaluatie van het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het akkoord, opgedeeld volgens de sectoren :

- kunst
 - monumenten- en landschapszorg
 - jeugdwerk, volkswontwikkeling en amateuristische kunstbeoefening
 - sport
- hem, omwille van de omvang, afzonderlijk zal toegestuurd worden.

Door het Commissariaat-generaal voor de Interantionale Samenwerking (op 1 april 1986 werd het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele samenwerking, in werking sedert 1 juli 1982, omgevormd tot het huidige CGIS) werd medegedeeld dat voor wat de volledige begrotingsjaren 1983, 1984 en 1985 betreft jaarlijks bij benadering volgende bedragen besteed werden aan de werking van het Cultureel Akkoord met Nederland :

- toneel : 4.000.000 BF
- muziek en beeldende kunsten : 3.000.000 BF
- amateuristische kunstbeoefening : 1.200.000 BF
- vakantiecursussen : 4.000.000 BF
- uitwisselingen inzake lager onderwijs, hoger onderwijs en equivalentie van diploma's : 1.000.000 BF
- studiebeurzen : 1.500.000 BF

Voor wat de periode van vóór 1 april 1986 betreft, heb ik de Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen verzocht de gevraagde gegevens te verstrekken.

Vraag nr. 271

van 4 augustus 1987

van mevrouw T.MERCKX-VAN GOEY

Vaste beloften van toelagen aan ondergeschikte besturen — Overzicht sedert 1 januari 1986

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mij via het Bulletin van Vragen en Antwoorden de volgende inlichtingen te bezorgen.

1. Welke vaste beloften van toelagen werden sedert 1 januari 1986 aan de ondergeschikte besturen toegekend in verband met :

- jeugdwerk ;

- volkswontwikkeling ;
- openbare bibliotheken ;
- sportinfrastructuur ;
- monumentenzorg — burgerlijke monumenten ;
- monumentenzorg — gebouwen bestemd voor de eredienst ?

Gelieve de informatie in tabelvorm te verstrekken waarin de volgende elementen worden opgenomen : naam van het opdrachtgevend bestuur, aard van de werken, bedrag der werken, datum van de aanbesteding, datum en bedrag van de vaste beloften van toelagen.

2. Overzicht van de dossiers betreffende voormelde materies welke momenteel nog niet werden afgehandeld.

Gelieve ook deze informatie in tabelvorm te verstrekken, met opname van de volgende elementen : naam van het opdrachtgevend bestuur, aard van de werken, bedrag der werken en datum van de aanbesteding.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in bijlage een lijst te bezorgen van de vaste beloften van toelagen sedert 1 januari 1986 toegekend aan de ondergeschikte besturen in verband met

- jeugdwerk
- volkswontwikkeling
- openbare bibliotheken
- sportinfrastructuur
- monumentenzorg — burgerlijke monumenten
- monumentenzorg — gebouwen bestemd voor de eredienst,

alsook een overzicht van de dossiers betreffende voormelde materies welke momenteel nog niet werden afgehandeld.

Gezien de omvang van de gevraagde gegevens zal het antwoord aan het geachte lid rechtstreeks worden verzonden.

Vraag nr. 275

van 13 augustus 1987

van de heer E. VANKEIRSBILCK

Centrale Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving — Benoemingscriteria leden

In het Belgisch Staatsblad van 9 mei 1987 verscheen een ministerieel besluit van 23 februari 1987 tot benoeming van de leden van de Centrale Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te laten weten op grond van welke criteria de leden voor deze Centrale Commissie werden aangeduid ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mee te delen.

Het door het geachte lid aangehaalde benoemingsbe-

sluit van de leden van de Centrale Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving werd genomen in uitvoering van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van openbare wegen en pleinen.

Artikel 1 § 1 van dit decreet bepaalt dat de commissieleden benoemd worden door de Minsiter van Binnenlandse Zaken, bij voorkeur uit personen die deskundig zijn inzake plaatselijke geschiedenis, kunst- en cultuurleven, toponymie of volkskunde.

Krachtens artikel 4, 1° van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen behoort de bescherming en de luister van de taal sinds de staats-hervorming tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en bij artikel 2 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 11 december 1985 tot bepaling van de bevoegdheden van de Vlaamse Executieve werd de Gemeenschapsminister van Cultuur ter zake bevoegd verklaard. Bij het door U vermelde benoemingsbesluit werden benoemingscriteria van het decreet van 28 januari 1977 gehanteerd.

Vraag nr. 278
van 28 januari 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Floordambos te Melsbroek — Weigering en toestemming voor aanleg van golfterrein

Op 18 augustus 1987 heeft de geachte Minister toelating gegeven voor de aanleg van een golfterrein in het westelijk gedeelte van het Floordambos.

In zijn mededeling aan de pers meldde hij dat de aanvragers rekening hebben gehouden met de opmerkingen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML).

Op 15 mei 1987 weigerde de Minister nochtans een aanvraag voor de aanleg van een golfterrein op dezelfde plaats, ondanks een gunstig advies van de KCML.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. op grond van welke overwegingen hij op 15 mei de aangevraagde werken niet kon goedkeuren ;
2. welke de nieuwe elementen waren in de aanvraag van 18 juni 1987 die hem ertoe brachten een toestemming te verlenen ;
3. in welke zin deze fundamenteel verschillend waren van de vorige aanvraag, waardoor hij nu wel toestemming kon verlenen voor de uitbreiding van het golfterrein.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de aanleg van een golfterrein bezuiden het Floordambos te Melsbroek, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Op 15 mei 1987 heb ik de aangevraagde werken niet goedgekeurd omdat in de aanvraag een beheersplan ontbrak, alsmede omdat uit deze aanvraag niet duidelijk bleek of en zo ja, welk effect de geplande ingrepen zouden hebben op de waterhuishouding van het gebied en op de topografie daarvan.

2. Bij de aanvraag van 18 juni werd een beheersplan gevoegd voor een golfterrein zelf en voor het bos. Bovendien werden de vragen die bij de vorige aanvraag restten in verband met de waterhuishouding en de topografie van het gebied beantwoord in een aanleg en beplantingsplan. Deze nieuwe elementen maakten duidelijk dat, voor wat het betrokken gebied betreft, de doelstellingen van de bescherming verenigbaar zijn met de aanleg van een golfterrein, zij het mits inachtnaam van een aantal beperkende voorwaarden.

3. Voor het antwoord op deze vraag verwijst ik het geachte lid naar mijn antwoord sub 2.

Vraag nr. 283
van 4 september 1987
van de heer G. ANNEMANS

Cultuurcentrum de Warande te Turnhout — Benefietavond Boycot-Outspan-Aktie

Op zaterdag 6 november eerstkomend heeft men onder uw verantwoordelijkheid aan de Boycot-Outspan-Aktie tegen gunstvoorwaarden die men aan liefdadigheidsinitiatieven toekent, het Cultuurcentrum de Warande te Turnhout ter beschikking gesteld.

De aanvraag was weliswaar misleidend gesteld als zijnde „een benefietavond ten voordele van de vluchtelingen verblijvende in Zuid-Afrikaanse vluchtelingenkampen”.

Uit alles blijkt echter dat dit groots opgezet initiatief neerkomt op een viering van „75 jaar ANC”.

Nu is het ANC in Zuid-Afrika duidelijk een terreurorganisatie, die het gewelddadig ombrengen van onschuldige burgers tot politiek actiemiddel verheft en openlijk uitkomt voor zijn revolutionaire en criminele methodiek in de omverwerping van een staat waarmee zowel de EGG als België diplomatieke betrekkingen onderhouden.

Welke maatregelen hebt u getroffen om de verantwoordelijke diensten te wijzen op het onwettelijk karakter van de gunstvoorwaarden waartegen deze zaal werd toegestaan en op het feit dat het hier gaat om het gebruik van open publieke lokalen voor het promoveren van verwerpelijke en afschuwelijke misdaden ?

Antwoord

In eerste instantie wil ik het geachte lid erop wijzen dat hij fout is wanneer hij meent dat bedoelde avond „onder mijn verantwoordelijkheid” heeft plaats gehad. Het Cultureel Centrum De Warande te Turnhout is een gemeentelijk centrum en wordt beheerd door een door de gemeenteraad aangestelde Raad van Bestuur.

Tevens wil ik hem erop wijzen dat het mij onmogelijk is te antwoorden op vragen die zo gesteld zijn dat de vraagsteller schijnt aan te nemen dat zijn persoonlijke mening automatisch door iedereen, in casu ook de ondervraagde bewindsman, wordt gedeeld.

Vraag nr. 293
van 14 september 1987
van de heer A. DE BEUL

Beschermde landschap Floordambos — Reden toestemming aanleg golfterrein

In het antwoord op mijn vraag over de gedeeltelijke opheffing van de bescherming en de klassering van het Galgenschuur te Antwerpen stelde u dat het economische imperatieven zijn die hebben geleid tot de beslissing van de Vlaamse Executieve tot de gedeeltelijke opheffing van de bescherming als landschap van het Galgenschuur.

U verzekerde mij dat het zeker niet zou getuigen van een eenvormige beleidsvisie op de bescherming, indien inderdaad à la carte de bescherming zou worden weggenomen.

U zei daarbij dat zulks in de huidige legislatuur nog niet gebeurd was en ook niet zou gebeuren. Slechts wanneer er zeer gegronde redenen aanwezig zijn kan overwogen worden om één of ander in het verleden getroffen bescherming aan te passen of op te heffen.

Op 18 augustus hebt u toestemming om in het gewestelijk gedeelte van het beschermde landschap Floordambos een golfterrein aan te leggen waardoor het karakter van dit gedeelte fundamenteel gewijzigd wordt.

1. Welke is hier de „zeer gegronde reden” geweest ?
2. Waarom wordt hier „à la carte”, de bescherming ontnomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de toelating voor de aanleg van een golfterrein binnen de afbakening van het beschermde landschap het Floordambos te Melsbroek, kan ik het geachte lid het volgende mededelen. In het geval van het Galgenschuur te Antwerpen ging het, zoals het geachte lid zelf stelt, om de opheffing van een bescherming. Inzake het Floordambos was dat echter niet het geval. In dit dossier verleende ik toelating tot het uitvoeren van werken in een beschermd landschap, op basis van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931. Het beschermingsbesluit met betrekking tot het landschap het Floordambos, werd dus niet opgeheven, vermits daartoe geen gegronde redenen voorhanden was.

Vraag nr. 294
van 16 september 1987
van de heer J. VALKENIERS

officiële teksten — Gebruik correct Nederlands

Tot mijn spijt stel ik vast dat in de officiële teksten steeds meer en meer fouten voorkomen en dat zowel de woordenschat, de stijl en zinsbouw betreft. Ik bedoel voornamelijk de parlementaire antwoorden, allerlei publikaties, brieven, enzovoort.

Is het uw ambtenaren bekend dat er een Raad voor Taaladvies bestaat en de Vereniging voor Algemeen Nederlands (VAN) een uitstekende brochure (Nederlands van nu) uitgeeft ?

Welke maatregelen denkt de geachte Minister te nemen opdat voortaan een correcter Nederlands zou gebruikt worden ?

NB. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers

Antwoord

Met betrekking tot de door het geachte lid geopperde bemerkingen, in verband met de stijl en de woordenschat van sommige officiële teksten, zou ik hem dankbaar zijn zo hij mij een aantal correcte voorbeelden kan geven ter zake. In elk geval heb ik mijn administratie nogmaals herinnert aan de zorg die dient besteed te worden aan de opmaak van officiële teksten.

II Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 10
van 9 juni 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Gewestwaarborg — Kredieten

In het kader van de toekenning van de gewestwaarborg door de Vlaamse Gemeenschap worden in de begroting kredieten voorzien.

Graag vernam ik het totaal van de aangevraagde gewestwaarborg en de effectief gewaarborgde verbintenissen over de vijf laatste jaren ingedeeld per begrotingsjaar.

In hoeveel gevallen en voor welk bedrag werd er beroep gedaan op de gewestwaarborg ?

Hoeveel krediet werd hiervoor jaarlijks in de begroting voorzien ?

Antwoord

1. Totaal van de aangevraagde gewestwaarborg en de effectief gewaarborgde verbintenissen :

gewestwaarborg verstrekt voor investeringskredieten

	opgenomen kredieten		niet-opgenomen kredieten		geannuleerde kredieten	
	aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
1982	43	2.602.133.546	—	—	14	1.154.943.000
1983	40	1.814.250.000	—	—	6	146.000.000
1984	23	2.201.000.000*	—	—	5	112.000.000
1985	21	1.537.560.000	2	355.000.000	5	195.000.~
1986	15	449.886.000	1	85.000.000	4	66.500.000
totaal	142	8.604.829.546	3	440.000.000	34	1.674.443.000

* + 1.900.000.000 staatswaarborg

gewestwaarborg verstrekt voor leningen voor de bouw of aankoop van een :

	sociale woning		middelgrote woning	
	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag
1982	3.282	4.784.111.012	141	149.065.000
1983	2.582	3.696.792.885	386	450.901.000
1984	2.803	4.069.019.182	761	868.865.000
1985	3.151	4.708.400.934	1.245	1.471.536.985
1986	1.742	2.704.099.111	1.907	2.525.978.000
Totaal	13.560	19.962.423.124	4.440	5.466.345.985

2. Aantal gevallen en bedrag waarvoor beroep werd gedaan op de gewestwaarborg

investeringskredieten met gewestwaarborg

Begrotingsjaar	Aantal	Bedrag
1982	—	—
1983	6	83.965.998
1984	13(1)	456.691.279
1985	6(2)	102.102.337
1986	7(3)	449.581.846

(1) 6 ondernemingen waarvoor in 1983 reeds werd tussengekomen

(2) 3 ondernemingen waarvoor in 1984 reeds werd tussengekomen

(3) 1 onderneming waarvoor in 1984 reeds werd tussengekomen en 1 onderneming waarvoor in 1985 reeds werd tussengekomen.

leningen in verband met :

Begrotingsjaar	sociale woningen		middelgrote woningen	
	aantal	bedrag	aantal	bedrag
1982	—	—	—	—
1983	—	—	—	—
1984	1	92.883	—	—
1985	2	889.804	2	1.042.000
1986	1	46.229	7	2.593.538
Totaal	4	1.028.916	9	3.635.538

Overzicht van de stand van de begrotingsartikelen die betrekking hebben op de gewestwaarborg.

1. Stand van het begrotingsartikel 60.01.03.72.A
gewestwaarborg voor investeringskredieten

Begrotings- jaar	Saldo vorig begrotingsjaar	Ontvangsten				Uitgaven		Saldo van het begrotingsjaar
		Bijdragen	Begrotings- overdrachten	Terug- winningen	Totaal der ontvangsten	Indeplaats- stellingen		
82	15.404.735	42.635.150	—	—	42.635.150	—	58.039.885	
83	58.039.885	29.373.317	170.000.000	—	199.373.817	83.965.998	173.447.704	
84	173.447.704	28.388.417	300.000.000	3.068.883	331.457.300	356.691.279	48.213.725	
85	48.213.725	43.700.245	70.300.000	17.541.123	131.541.368	102.102.337	77.652.756	
86	77.652.756	12.734.735	435.500.000	39.105.756	487.340.541	449.581.846	115.411.451	

2. Stand van het begrotingsartikel 60.08.03.93 A
gewestwaarborg voor leningen in verband met sociale woningen

Begrotings- jaar	Saldo vorig begrotingsjaar	Ontvangsten			Uitgaven		Saldo van het begrotingsjaar
		Begrotings- overdracht	Terugwinningen	Totaal der ontvangsten			
82	—	—	—	—	—	—	
83	—	—	—	—	—	—	
84	—	6.000.000	—	6.000.000	92.883	5.907.117	
85	5.907.117	—	12.000	12.000	899.804	5.019.313	
86	5.019.313	2.000.000	269.051	2.269.051	46.229	7.241.135	

De tussenkomst in verband met de middelgrote woningen wordt tot nog toe geput uit de bijdragen die voor de erkenning van de gewestwaarborg worden betaald door de kredietnemers (3 %).

LENSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 250
van 16 juli 1987
aan de heer L. VANVELTHOVEN

b van de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Lommel
Kwaliteitscontrole, produktie en bestemming

Vraagstuk vernam ik graag :

of bovenvermeld slib reeds werd gecontroleerd op zijn kwaliteit ? Zo ja, welke de resultaten waren ?

Hoeveel slib er jaarlijks wordt geproduceerd ?

Welke bestemming het slib thans wordt gegeven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte het volgende mede te delen.

Het slib van de zuiveringsinstallatie te Lommel wordt analoog dit van alle andere zuiveringsinstallaties die geëxploiteerd worden door de VWZ, tweemaal per jaar onderzocht op zijn kwaliteit. Dit gebeurt telkens het voor- en najaar. Hieruit blijkt dat het slib afkomstig van de zuiveringsinstallatie te Lommel kwalitatief

niet voldoet om afgezet te worden in de landbouw. Het te Lommel geproduceerde slib wordt derhalve afgevoerd naar een stortplaats.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 49
van 16 april 1987
aan de heer A. LARIDON

Alternatieve methodes zonder proefdieren — Toepassing van het desbestedende decreet

Op 16 november 1983 werd het decreet houdende aanvulling van de examenmateries voor de kandidaturen in de wetenschappen, groep biologie, de farmaceutische wetenschappen, de geneeskundige wetenschappen, de diergeneeskundige wetenschappen, de tandheelkunde en landbouwkundig ingenieur, met alternatieve experimentele methodes zonder proefdieren, en waarbij een aanvullende examenmaterie nopens de alternatieve, experimentele methodes zonder proefdieren wordt ingelast, zowel in commissie als in openbare vergadering met eenparigheid goedgekeurd.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen in hoeverre dit decreet in de diverse universiteiten in de praktijk werd opgevolgd ?

Antwoord

Ingevolge zijn vraag van 16 april 1987 deel ik het geachte lid hierbij het antwoord van de verschillende universiteiten mede.

1. KUL : De betrokken faculteiten werden verzocht om overeenkomstig de besprekingen in de VLIR op 8 december 1984 de kwestieuze materies in te schrijven in de bestaande aanverwante cursussen van de onderscheiden wettelijke graden, bedoeld in de artikel 19 IV, 19bis, 24, 24bis en 30 van de wetten op de academische graden.
2. LUC : Op voordracht van de betrokken curriculumraden en de faculteitsraden wetenschappen en geneeskunde werden ter uitvoering van het decreet van 16 november 1983 volgende aanpassingen aan de studiecursus ingevoerd :
 - in de faculteit wetenschappen — kandidaatproef biologische wetenschappen : met ingang van het academiejaar 1986-1987 is in het tweede kandidaatsjaar de leergang „Dierkunde” gewijzigd in „Dierkunde met inbegrip van alternatieve onderzoeksmethoden zonder proefdieren”
 - in de faculteit geneeskunde — kandidaatproef geneeskundige wetenschappen : met ingang van het academiejaar 1983-1984 wordt in het derde kandidaatsjaar geneeskunde in het pakket „Gastro-intestinaal stelsel” bij de leergang fysiologie toegevoegd „Fysiologie met inbegrip van alternatieve methodes zonder proefdieren”
 - in de faculteit geneeskunde — kandidaatproef tandheelkunde met ingang van het academiejaar 1983-1984 wordt in het tweede kandidaatsjaar tandheelkunde de cursus „Bijzondere Fysiologie” aangevuld met „Alternatieve methodes zonder proefdieren”
3. RUC : De examenmaterie van de kandidaturen in de wetenschappen, groep biologie, de farmaceutische wetenschappen, de geneeskundige wetenschappen, de diergeneeskundige wetenschappen en de tandheelkunde werd tot op heden niet aangevuld met een aanvullende examenmaterie nopens de alternatieve experimentele methode zonder proefdieren.

De decanen werden ondertussen reeds herinnerd aan de voorschriften van het decreet.

4. RUG : In elk van de genoemde studierichtingen geven de titularissen van de daarvoor in aanmerking komende cursussen en praktische oefeningen onderricht in de bedoelde methodes en leggen de studenten examen af voor het gedoeerde.
5. UFSAL : Richt geen kandidaturen in de wetenschappen in.
6. UFSIA : Richt geen kandidaturen in de wetenschappen in.

7. UIA : Richt geen kandidaturen in de wetenschappen in.
8. VUB : De Raad van Beheer trof in de loop van 1984 de nodige schikkingen om vanaf het academiejaar 1984-1985 het curriculum van de betrokken studierichtingen aan te passen aan het decreet ter zake.

**Vraag nr. 78
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Rechtsgrond voor de besluitvorming

In artikel 81 van de wet van 26.7.1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, wordt gesteld dat de Commissies voor de Cultuur elk over eigen personeel beschikken en dat de artikelen 46, 47 en 47bis op hen van toepassing zijn.

De werking van de Commissies voor de Cultuur en het stelsel inzake begroting en jaarlijkse rekening werden geregeld met de koninklijke besluiten van 1 juni 1972.

Het administratief toezicht werd geregeld met het KB van 6.6.1972, dat uitdrukkelijk van toepassing verklaard werd op de agglomeraties en federaties van gemeenten en op Commissies voor de Cultuur.

Alle andere KB's, tussen juni 1972 en januari 1973, werden, in hun beschikkend gedeelte, niet toepasselijk verklaard op de Commissies voor de Cultuur.

In de beslissingen van de Commissies voor de Cultuur kan men evenwel vaststellen dat op bepaalde momenten wel verwezen wordt naar deze uitvoeringsbesluiten.

Graag had ik dan ook verduidelijkingen over :

1. de rechtsgrond op dewelke bepaalde van die KB's werden ingeroepen, zonder dat ze evenwel voorafgaandelijk toepasselijk zijn verklaard ;
2. welke KB's en welke niet toepasselijk verklaard werden.

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat alleen deze koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, die uitdrukkelijk van toepassing werden verklaard op de Commissies voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie, van toepassing zijn op de NCC.

Daarnaast is het uiteraard mogelijk dat de NCC bij het vaststellen van haar eigen reglementeringen zich laat inspireren door bepaalde bestaande rechtsregelingen of deze rechtsregelingen geheel of gedeeltelijk overneemt. In dat geval gaat het evenwel om beslissingen van de NCC onder voorbehoud van goedkeuring door de toeziende overheid.

Vraag nr. 79
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

**NCC — Regelmatigheid van een wervingsexamen waar-
 op de representatieve vakorganisaties niet werden uitge-
 nodigd**

In opvolging van een eerder aan u gestelde vraag, kreeg ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd er een wervingsexamen ingericht voor de wer-
 ving van een secretaris ?
2. Werd de verplichting tot uitnodiging van de repre-
 sentatieve vakorganisaties nageleefd ?
3. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële
 vormvereiste ?
4. Wordt de naleving van deze vormvereiste door de
 voogdijoverheid gecontroleerd ? Zo ja, hoe kan de
 voogdijoverheid optreden bij niet-naleving ? Uit
 welke stukken moet de naleving van deze verplicht-
 ting blijken ? Wie is bestuurlijk verantwoordelijk in
 geval van niet-naleving ?
5. Kan de nietigheid van dergelijk examen uitsluitend
 gevorderd worden door de representatieve vakorga-
 nisaties of kan een kandidaat, op grond van echte
 of vermeende benadeling, de nietigheid vorderen ?

NB. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer P.
 Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het
 volgende meedelen.

Voor de benoeming van haar secretaris is de NCC niet
 verplicht een examen te organiseren. De NCC heeft
 dan ook bij de openstelling van de betrekking van
 secretaris van de NCC op 26 juni 1985, niet beslist een
 wervingsexamen te organiseren. Wel heeft de NCC
 beslist een privé-bureau namelijk het **DiP-Adviesbu-
 ureau** van het Vlaams Economisch Verbond opdracht
 te geven een aantal psychologische proeven van de
 kandidaten te laten afnemen, teneinde te peilen naar
 de kwaliteiten en karaktereigenschappen van de kandi-
 daten in verband met het geven van leiding, het coördi-
 neren van activiteiten, communicatievaardigheden,
enzovoort.

De voorwaarden aan openbare besturen opgelegd bij
 de organisatie van bevorderings- of wervingsexamens,
 inzonderheid wat betreft de aanwezigheid van de re-
 presentatieve vakorganisaties zijn dan ook niet ter za-
 ke.

Vraag nr. 80
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Arbeidsvoorwaarden van het personeel

De heer Monfils, Voorzitter van de Executieve van de
 Franse Gemeenschap, antwoordde op een parlemen-
 taire vraag van de heer de Clippele, dat de mogelijke

afschaffing van een betrekking bij de FCC slechts mo-
 gelijk was wanneer er ter zake een reglement bestaat.

Hij stelde : „bij ontstentenis aan uitdrukkelijke regle-
 mentering is het niet mogelijk de regels te melden die
 zouden moeten worden toegepast”.

Graag had ik nu van de Gemeenschapsminister een
 antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen maatregelen van tewerkstelling, wederte-
 werkstelling en indisponibiliteit worden genomen
 ten opzichte van het NCC personeel zonder dat er
 een uitgewerkte reglementering bestaat ?
2. Wanneer en voor welke materies heeft de NCC dit
 KB op haar personeel toepasbaar verklaard en een
 eigen reglementering ter zake uitgewerkt ?
3. Heeft de NCC een reglementering uitgewerkt voor :
 a. de (weder)tewerkstelling ;
 b. de ambtsontheffing ;
 c. de ambtsopheffing ;
 d. de ontstentenis van betrekking ;
 e. de opdracht.
4. Kunnen de maatregelen worden getroffen wanneer
 de uitvoeringsmodaliteiten omtrent die maatregelen
 niet tot stand werden gebracht ?
5. Is het KB van 9.1.1973 betreffende de algemene
 bepalingen op de stand disponibiliteit van het perso-
 neel van de agglomeraties en federaties van ge-
 meenten, van toepassing op het personeel van de
 NCC ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer
 P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mee-
 delen : alleen die uitvoeringsbesluiten van de wet van
 26 juli 1971, houdende organisatie van de agglomera-
 ties en federaties van gemeenten, die uitdrukkelijk van
 toepassing werden verklaard op de Commissies voor
 de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie, van toepas-
 sing zijn op de NCC.

Wat de tewerkstelling, wedertewerkstelling en de in
 disponibiliteitsstelling betreft dient uitsluitend te wor-
 den verwezen naar de bepalingen hieromtrent voorzien
 in het administratief statuut van de NCC.

Maatregelen in verband met tewerkstelling, wederte-
 werkstelling of in disponibiliteitsstelling worden genom-
 en, conform de bepalingen van het administratief
 statuut, onder door de Commissie te nemen voorwaar-
 den.

Gelet op het feit dat in verband met de arbeidsvoor-
 waarden geen algemene reglementering, in de zin van
 het koninklijk besluit van 9.1.1973 voor de agglomera-
 ties en federaties van gemeenten, werd getroffen voor
 de Commissies voor de Cultuur van de Brusselse
 Agglomeratie, dient zowel voor de FCC als de NCC
 verwezen naar het administratief statuut van het perso-
 neel van elk van deze instellingen.

In dit verband verwijs ik naar mijn antwoord op de

vraag nr. 78 dd. 20.7.1987 van het geachte lid, in verband met NCC — Rechtsgrond voor de besluitvorming.

Verwijzen naar de bestaande reglementeringen voor de FCC in verband met problemen die zich zouden stellen bij de NCC is dan ook niet ter zake.

**Vraag nr. 81
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van wettelijke graden

Eerder reeds stelde ik u in dit verband een vraag. Het antwoord liet mij enigszins op mijn honger.

Graag vernam ik dan ook van de Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Heeft het statuut van de titularissen van de wettelijke graden voorrang op het statuut van het NCC-personeel ?
2. Zijn de bepalingen van het statuut van het NCC-personeel die niet voorkomen in de specifieke bepalingen van het statuut van de titularissen van de wettelijke graden, ook op hen van toepassing ?
3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die in geen van beide statuten een regeling vinden ?
4. Kam men in deze omstandigheden (cf. 3^o) werken conform de regels vastgesteld voor het Rijkspersoneel ?

Impliceert de toepassing bij analogie, dat die regels in al hun bepalingen worden overgenomen of dat men zich uitsluitend zal richten naar de bestuurlijke beginselen die de grondslag vormen voor die regels ?

5. Kan een maatregel die wel is opgenomen in de toepasselijke statutaire stelsel, doch waarvoor de verdere reglementaire uitwerking ontbreekt, worden toegepast op de personeelsleden ?

Zo ja : Welke reglementering moet in die gevallen worden toegepast ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord op zijn vraag nr. 13 van 5 februari 1987 (verschenen Bulletin van Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad — dd. 7 april 1987 — nr. 11 — pag. 427) en naar mijn antwoord op de vraag nr. 78 dd. 20.7.1987 van het geachte lid in verband met NCC — Rechtsgrond voor de besluitvorming. Ik kan daar nog aan toevoegen dat de NCC geen specifiek statuut voor de wettelijke graden heeft uitgewerkt. Wel is het-zo dat in het administratief statuut van het personeel van de NCC, bijzondere bepalingen zijn voorzien voor de wettelijke graden.

Voorzover geen bijzondere regelingen voor de wettelij-

ke graden in dit administratief statuut werden ingeschreven is het administratief statuut van het personeel van de NCC ook van toepassing voor de wettelijke graden.

**Vraag nr. 82
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Begrippen ambtsontheffing en ambtsopheffing

Eerder reeds stelde ik u een vraag nopens deze begrippen. Graag had ik nog enige verduidelijking bekomen.

1. Wanneer kan een personeelslid in wedertewerkstelling (reaffectatie) geplaatst worden ?
2. Bestaat er bij de NCC een reglementering inzake ambtsontheffing en de administratieve, statutaire en geldende gevolgen van deze ordemaatregel ?
3. Is het KB van 19.1.1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de administratieve standen van het personeel van agglomeraties en federties van gemeenten van toepassing op het NCC-personeel ?

Zo ja : hoe werd dit KB op het NCC-personeel toepasselijk gemaakt ?
4. Is het KB van 9.1.1973 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de stand beschikbaar van het personeel van de agglomeraties en federties van gemeenten van toepassing op het personeel van de NCC ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik niet anders dan het geachte lid nogmaals wijzen op het antwoord dat ik reeds eerder verstrekke op zijn vorige vraag met name vraag nr. 18 „NCC — Uitlegging begrip ambtsopheffing/ambtsontheffing” (antwoord verschenen in Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad nr. 11 — 7 april 1987 — p. 430 en 431).

Bovendien moge ik daar het volgende aan toevoegen :

1. het administratief statuut van het personeel van de NCC bevat inderdaad een hoofdstuk over de verschillende administratieve standen van het personeel met name dienstactiviteit, non activiteit en beschikbaarheid.
- In beschikbaarheidsstelling is voorzien in de volgende gevallen :
 1. wegens ambtsopheffing in het belang van de dienst ;
 2. wegens ziekte of gebrekkigheid waaruit geen definitieve dienstongeschiktheid ontstaat, maar die aanleiding heeft tot langere afwezigheid dan het maximumverlof waarop dat personeelslid wegens zijn dienstanciënniteit aanspraak kan maken ;
 3. wegens persoonlijke redenen ;

4. wegens ontstentenis van betrekking ;
5. wegens bijzondere opdracht.

Artikel 68 van dit statuut voorziet de mogelijkheid dat personeelsleden in disponibiliteit, terug worden opgenomen in de personeelsformatie, onder door de NCC bepaalde voorwaarden. De NCC heeft ter zake evenwel geen algemeen reglement getroffen.

2. In de tuchtregeling, opgenomen in het administratief statuut van het NCC-personeel zijn de volgende tuchtstraffen voorzien :
 - 1) terechtwijzing ;
 - 2) blaam ;
 - 3) overplaatsing bij tuchtmaatregel ;
 - 4) inhouding van wedde ;
 - 5) terugzetting graad ;
 - 6) afzetting.
3. Een koninklijk besluit van 19.1.1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de administratieve standen van het personeel van de agglomeraties, en federaties van gemeenten is mij niet bekend.
4. Wat de toepassing van het koninklijk besluit van 9 januari 1973 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de stand van disponibiliteit van het personeel van de agglomeraties en de federaties van gemeenten betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nr. 78, dd. 20 juli 1987 van het geachte lid in verband met NCC — Rechtsgrond voor de besluitvorming.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 37
van 10 december 1986
van de heer G. CARDOEN

Kaatssport — Aantal afdelingen nationale ploeg

Met uw antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 211 van 27 juni 1986 ben ik bijzonder verrast. Inderdaad, in de vierde paragraaf beweert u dat de nationale ploeg kaatsen alleen voor spelers van de 3de afdeling bestaat. Dat is onjuist.

Er bestaat immers in de kaatssport een 1ste nationale en 2de nationale afdeling.

Ik zou u dan ook dank weten, in het licht van deze correctie, uw antwoord op bovengenoemde vraag te willen herzien.

Antwoord

Er bestaat vanzelfsprekend een 1ste en 2de nationale afdeling in de kaatssport. Aan de topklasse besteedt de BRT zelfs geregeld aandacht.

In augustus in Extra Time bracht de Sportdienst een reportage over de topperr Buizingen — Tollembeek.

Wat de nationale ploeg betreft liggen de zaken anders. Een Belgische selectie speelt jaarlijks tegen een vertegenwoordigende ploeg van Nederland (in casu Fries-

land), Frankrijk en Italië. Dit vierhoekstornooi grijpt plaats volgens beurtrol. In september van dit jaar (25 en 26) wordt er gespeeld in Franeker (Nederland).

Volgend seizoen organiseert België en meer bepaald de Kaatsliga Namen. Bedoelde Belgische selectie bestaat in principe uitsluitend uit spelers van Hogere II (de derde klasse). Uitzonderlijk wordt er eens een speler van Hogere II aan toegevoegd. Vorig jaar was dit het geval met klein-midden van Geersdaele van Pelote Bever.

Die zogeheten nationale ploeg is echter geenszins representatief voor de Belgische kaatstop. Haar bestaan berust uitsluitend op „competitieve gronden”. Mocht België zijn beste kaatsers naar bedoeld vierhoekstornooi afvaardigen, dan zou het alle wedstrijden met verpletterend gemak winnen. Nog dit : op het vierhoekstornooi worden uiteenlopende spelvormen toegepast. Dit jaar in Franeker zal er op zijn Belgisch en zijn Italiaans (het spel van Brescia) worden gespeeld . . .

Vraag nr. 227
van 4 juni 1987
van de heer H. COVELIERS

Stageverblijven voor kunstenaars in Comacina — Stand van zaken

Het antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op vraag nr. 139 strookt niet helemaal met de mij verstrekte informatie.

Deze verblijven op het kunstenaarseiland zouden onlangs wel een opknopbeurt hebben gehad. Ondanks alle aan de Gemeenschapsminister verstrekte inlichtingen door zijn administratie zouden er toch nog steeds kunstenaars en hun families (alle Franstaligen) op het eiland verblijven.

Is het waar wat de administratie van de Vlaamse Gemeenschap deze lastige problematiek van zich af wil schijven en te plannen restauraties als alibi gebruikt, met het risico dat deze opleidings- en stagemogelijkheid voor de Nederlandstalige kunstenaars verloren gaat ?

Wat zal de Minister ondernemen om desbetreffend en zo spoedig mogelijk orde op zaken te doen stellen ?

Antwoord

Rekening houdende van ernst van de tegengestelde informatie van het geachte lid met deze van mijn administratie werd aan de Administratie voor Kunst en Toerisme de opdracht gegeven ter plaatse een controle uit te voeren.

Van zodra de nodige informatie mij bereikt zal dit gepubliceerd worden in dit Bulletin.

Vraag nr. 253
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Begrippen ambtsontheffing en ambtsopheffing

Eerder reeds stelde ik u een vraag nopens deze begrippen. Graag had ik nog enige verduidelijking bekomen.

1. Wanneer kan een personeelslid in wedertewerkstelling (re-affectatie) geplaatst worden ?
2. Bestaat er bij de NCC een reglementering inzake ambtsontheffing en de administratieve, statutaire en geldelijke gevolgen van deze ordemaatregel ?
3. Is het KB van 19.1.1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de administratieve standen van het personeel van agglomeraties en federaties van gemeenten van toepassing op het NCC-personeel ?

Zo ja : hoe werd dit KB op het NCC-personeel toepasselijk gemaakt ?
4. Is het KB van 9.1.1973 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de stand beschikbaarheid van het personeel van de agglomeraties en federaties van gemeenten van toepassing op het personeel van de NCC ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 254 van 20 juli 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Naleving van artikel 20 van het decreet van 20 januari 1974 betreffende het Cultuurpact

In antwoord op mijn vorige parlementaire vraag nr. 24 stelde de Minister dat geen enkele persoon zonder zijn instemming mag beschouwd worden als behorende tot een bepaalde ideologische of filosofische strekking.

Aldus wordt de individuele vrijheidsmening tegenover de collectieve evenwichtige opbouw van culturele instellingen, zoals voorzien in artikel 20, gesteld.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen vernomen.

1. Welke ideologische en filosofische strekkingen als representatief worden beschouwd ?
2. Hoe er bij de NCC rekening werd gehouden met de verschillende representatieve strekkingen inzake verdeling van ambtsbevoegdheden en dienstaanzwijzingen ?
3. Of er bepaalde strekkingen als zijnde van culturele aard werden aangewezen ?
4. Welke minimumaanwezigheid er voor elke representatieve strekking werd voorzien bij de toewijzing van deze culturele betrekkingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de „NCC-naleving van artikel 20 van het decreet van 20 januari

1974 betreffende het Cultuurpact”, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. In verband met de toepassing van het Cultuurpact-decreet van 20 januari 1974 in verband met de aanwerving, aanwijzing, benoeming en bevordering van het personeel met culturele functies in openbare instellingen, besturen en diensten van het Cultuurbeleid moge ik de aandacht van het geachte lid vestigen op een aantal principes die in het Cultuurpact-decreet zelf werden vastgelegd :

— zo stelt artikel 20 van het decreet van 20 januari 1974 dat de aanwerving, aanwijzing, benoeming en bevordering dient te geschieden volgens het beginsel van de rechtsgelijkheid zonder ideologische of filosofische discriminatie. Anderzijds dient, volgens hetzelfde artikel, ook rekening gehouden met de regels van de respectieve statuten van het statutair, tijdelijk of ander contract aangenomen personeel ;

— wat de representatieve strekkingen betreft, waarnaar in artikel 20 wordt verwezen, is het uiteraard zo dat dit moet gelezen worden in samenhang met Hoofdstuk II van het Cultuurpact-decreet namelijk „Algemene beginselen betreffende de deelneming aan de voorbereiding en de uitvoering van het Cultuurbeleid”, inzonderheid artikel 3 § 2, waar uitdrukkelijk wordt gesteld dat „de vertegenwoordiging van de strekkingen steunt op hun aanwezigheid in de vertegenwoordigende vergadering van de overeenstemmende overheid”. De overeenstemmende overheid is hier uiteraard de Commissie zelf.

2. De NCC houdt wel terdege rekening met de verschillende bepalingen van het Cultuurpact-decreet bij de aanwerving, aanwijzing, benoeming en bevordering van het personeel. Ten bewijze daarvan kan verwezen worden niet alleen naar het uitvoerig overleg dat de NCC steeds over alle personeelsaangelegenheden heeft gevoerd met de verschillende representatieve vakorganisaties, het feit dat, voor zover wij hebben kunnen nagaan, de beslissingen van de Commissie in verband met personeel vrijwel altijd bij unanimité zijn genomen en het feit dat sedert de oprichting van de NCC, geen enkele klacht bij de Cultuurpactcommissie werd ingediend.
3. Het Cultuurpact-decreet verplicht de overheid niet vooraf „betrekkingen van culturele aard” in de Personeelsformatie aan te duiden. Wel is de overheid verplicht bij de aanwerving, aanwijzing, benoeming of bevordering van het personeel (statutair, tijdelijk of onder contract aangenomen) dat een culturele functie krijgt toegewezen rekening te houden met de bepalingen van het Cultuurpact inzonderheid artikel 20.

Vraag nr. 255 van 20 juli 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Steunverlening aan de „ Belgisch Brusselse Week ” in het prinsendom Andorra

Via de pers verneem ik dat de NCC besliste tot steun

verlening aan de „Belgisch Brusselse Week” die in het prinsendom Andorra georganiseerd werd.

Er zouden bij die gelegenheid zowel beleidsmensen als personeel naar Andorra gegaan zijn om er logistieke steun te verlenen.

Dit zou gebeurd zijn op kosten van de NCC.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel mensen en in welke hoedanigheid hebben zich naar Andorra begeven op kosten van de NCC ?
2. Welke kosten zijn verbonden aan die verplaatsingen en door wie worden de kosten gedragen ?
3. Zijn er andere uitgaven verbonden aan de steunverlening ?
4. Zal de Minister de uitgaven verbonden aan dit NCC initiatief goedkeuren ?
5. Werden voor dit project enige afspraken gemaakt met het Commissariaat voor culturele betrekkingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de NCC-steunverlening aan de „Belgisch Brusselse Week in het prinsendom Andorra”, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Op 1 oktober 1975 sloot de NCC een overeenkomst af — die door de voogdijministers goedgekeurd werd — met de VZW Contact en Cultuurcentrum betreffende het geven van opdrachten aan de dienst Cultuurpromotie, een afdeling van hiervoor genoemde VZW. In het kader van deze overeenkomst gaf de NCC aan de dienst Cultuurpromotie naar aanleiding van de „Belgisch Brusselse Week” te Andorra volgende opdrachten :

— het kopen van een vliegtuigticket voor deelname van een medewerker van de dienst Cultuurpromotie aan hoger vermeld initiatief van 18 tot 19 juni 1987. De prijs van het ticket bedroeg 25.600 frank. Hiervan betaalde de NCC aan de dienst Cultuurpromotie 15.000 frank. Het overige gedeelte alsook de verblijfskosten van bedoelde medewerker werden betaald door Andorra ;

— het betalen van een tussenkomst in de reiskosten naar Andorra van de „vendeliërsgroep Don Bosco” en de rock-groep „Van Moetes”. Beide groepen traden op in het kader van vermeld initiatief. De NCC betaalde voor deze opdracht respectievelijk 25.000 frank en 50.000 frank aan de dienst Cultuurpromotie. Het overige gedeelte van de reis- en verblijfskosten van genoemde groepen werd betaald door de groepen zelf en door Andorra.

Verder kan ik het geachte lid nog meedelen dat één beleidsverantwoordelijke van de NCC op volledige kosten van Andorra van 18 tot 20 juni 1987 aanwezig was op bedoelde week.

De NCC betaalde bijgevolg in totaal 90.000

frank aan de dienst Cultuurpromotie voor opdrachten uit te voeren in het kader van de „Belgisch Brusselse Week” te Andorra. 40 000 frank werd aangerekend op het begrotingsonderdeel toerisme 50.000 op het begrotingsonderdeel culturele uitstraling ;

2. Op 26 november 1986 verving de NCC haar beslissingen van 7 februari 1973, 27 maart 1974 en 12 maart 1980 die verband hielden met de machtiging van de voorzitter voor het uitvoeren van uitgaven tot 100.000 frank door een machtiging aan de voorzitter in verband met de keuze van de wijze waarop opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten worden gegund, met het instellen van de procedure en ook de gunning zelf van de opdrachten waarvan het bedrag BTW niet in begrepen kleiner is dan 100.000 frank. Deze beslissing werd op 13 januari 1987 door de voogdijministers goedgekeurd.

Aangezien de opdrachten aan de dienst Cultuurpromotie vermeld onder punt 1 van dit antwoord minder dan 100.000 frank bedragen dienen deze niet voorgelegd aan de voogdijministers ;

3. Door de NCC werden in verband met de deelname aan de festiviteiten van Andorra geen afspraken gemaakt met het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking. Ik neem aan dat het deze instelling is die door het geachte lid wordt bedoeld. Ter informatie moge ik hier nog aan toevoegen dat het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking ressorteert onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 256 van 20 juli 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Steunverlening aan de „Belgisch Brusselse Week” in het prinsendom Andorra

Via de pers verneem ik dat de NCC besliste tot steunverlening aan de „Belgisch Brusselse Week” die in het prinsendom Andorra georganiseerd wordt.

Ik verneem eveneens dat er contacten gelegd werden met de „communautaire ministeries van Cultuur en Toerisme” in Andorra.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In hoeverre is de NCC bevoegd om dergelijke beslissingen tot steunverlening te treffen ?
2. Werden de beslissingen houdende steunverlening meegedeeld aan de Minister ?
3. Is het de Minister bekend of er vroeger reeds gelijkaardige beslissingen getroffen werden ?
4. Welke is de houding van de minister inzake dergelijke initiatieven, waarbij de NCC zich buiten Brussel 19 begeeft ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de NCC-steunverlening aan de Belgische Brusselse Week in het Prinsendom Andorra, kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. wat de bevoegdheid van de NCC betreft verwijs ik naar artikel 108 ter § 4 van de Grondwet en naar de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten inzonderheid artikelen 72 § 2, 4^e en 5^e en artikel 74 ;
2. tot op heden werden aan de voogdijministers geen beslissingen van de NCC in verband met deelname aan de festiviteiten in Andorra voorgelegd, de reden hiervoor kan het geachte lid lezen in mijn antwoord op zijn vraag nr. 255 dd. 20 juli 1987 onder punt 2.
3. Het is vrijwel onmogelijk na te gaan welke gelijkaardige beslissingen de NCC, in de loop van haar 15-jarig bestaan heeft getroffen.
4. Ik wil er op wijzen dat in een aantal NCC-reglementen is voorzien dat de NCC toelagen kan verlenen voor de deelname van personen en organisaties aan manifestaties in het buitenland. Deze reglementen werden telkens door de toenmalige voogdijoverheid goedgekeurd.

**Vraag nr. 257
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van wettelijke graden.

Eerder reeds stelde ik u in dit verband een vraag. Het antwoord liet mij enigszins op mijn honger.

Graag vernam ik dan ook van de Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Heeft het statuut van de titularissen van de wettelijke graden voorrang op het statuut van het NCC-personeel ?
2. Zijn de bepalingen van het statuut van het NCC-personeel die niet voorkomen in de specifieke bepalingen van het statuut van de titularissen van de wettelijke graden, ook op hen van toepassing ?
3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die in geen van beide statuten een regeling vonden ?
4. Kan men in deze omstandigheden (cf. 3^o) werken conform de regels vastgesteld voor het Rijkspersoneel ?

Impliceert de toepassing bij analogie, dat die regels in al hun bepalingen worden overeengekomen of dat men zich uitsluitend zal richten naar de bestuurlijk beginselen die de grondslag vormen voor die regels ?

5. Kan een maatregel die wel is opgenomen in de toepasselijke statutaire stelsels, doch waarvoor de verdere reglementaire uitwerking ontbreekt, worden toegepast op de personeelsleden ?

Zo ja : Welke reglementering moet in die gevallen worden toegepast ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

**Vraag nr. 258
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Arbeidsvoorwaarden van het personeel

De heer Monfils, Voorzitter van de Executieve van de Franse Gemeenschap, antwoordde op een parlementaire vraag van de heer de Clippele, dat de mogelijke, afschaffing van een betrekking bij de FCC slechts mogelijk was wanneer er ter zake een reglement bestaat.

Hij stelde : „bij ontstentenis aan uitdrukkelijke reglementering is het niet mogelijk de regels te melden die zouden moeten worden toegepast”.

Graag had ik nu van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen maatregelen van tewerkstelling, wedertewerkstelling en indisponibiliteit worden genomen ten opzichte van het NCC personeel zonder dat er een uitgewerkte reglementering bestaat ?
2. Wanneer en voor welke materies heeft de NCC dit KB op haar personeel toepasbaar verklaard en een eigen reglementering ter zake uitgewerkt ?
3. Heeft de NCC een reglementering uitgewerkt voor :
 - a. de (weder)tewerkstelling ;
 - b. de ambtsontheffing ;
 - c. de ambtsopheffing ;
 - d. de ontstentenis van betrekking ;
 - e. de opdracht.
4. Kunnen de maatregelen worden getroffen wanneer de uitvoeringsmodaliteiten omtrent die maatregelen niet tot stand werden gebracht ?
5. Is het KB van 9.1.1973 betreffende de algemene bepalingen op de stand beschikbaar van het personeel van de agglomeraties en federaties van gemeenten, van toepassing op het personeel van de **NCC** ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de Neder-

landse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Theo Kelchtermans, gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 259
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Rechtsgrond voor de besluitvorming

In artikel 81 van de wet van 26.7.1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, wordt gesteld dat de Commissies voor de Cultuur elk over eigen personeel beschikken en dat de artikelen 46, 47 en 47bis op hen van toepassing zijn.

De werking van de Commissies voor de Cultuur en het stelsel inzake begroting en jaarlijkse rekeningen werden geregeld met de Koninklijke Besluiten van 1 juni 1972.

Het administratief toezicht werd geregeld met het KB van 6.6.1972, dat uitdrukkelijk van toepassing verklaard werd op de agglomeraties en federaties van gemeenten en op de Commissies voor de Cultuur.

Alle andere KB's, tussen juni 1972 en januari 1973, werden, in hun beschikkend gedeelte, niet toepasselijk verklaard op de Commissies voor de Cultuur.

In de beslissingen van de Commissies voor de Cultuur kan men evenwel vaststellen dat op bepaalde momenten wel verwezen wordt naar deze uitvoeringsbesluiten.

Graag had ik dan ook verduidelijking over :

1. de rechtsgrond op dewelke bepaalde van die KB's werden ingeroepen, zonder dat ze evenwel voorafgaandelijk toepasselijk zijn verklaard ;
2. welke KB's wel en welke niet toepasselijk verklaard werden.

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 260
van 20 juli 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Regelmatigheid van een wervingsexamen waarop de representatieve vakorganisaties niet werden uitgenodigd

In opvolging van een eerder aan u gestelde vraag, kreeg ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Wordt er een wervingsexamen ingericht voor de werving van een secretaris ?

2. Wordt de verplichting tot uitnodiging van de representatieve vakorganisaties nageleefd ?
3. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële vormvereiste ?
4. Wordt de naleving van deze vormvereiste door de voogdijoverheid gecontroleerd ? Zo ja, hoe kan de voogdijoverheid optreden bij niet-naleving ? Uit welke stukken moet de naleving van deze verplichting blijken ? Wie is bestuurlijk verantwoordelijk in geval van niet-naleving ?
5. Kan de nietigheid van dergelijk examen uitsluitend gevorderd worden door de representatieve vakorganisaties of kan een kandidaat, op grond van echte of vermeende benadeling, de nietigheid vorderen ?

NB. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 265
van 23 juli 1987
van de heer J. VALKENIERS

Wetenschappelijk taalgebruik — Oprichting Taalcommissie voor bescherming van het Nederlands

De evolutie, of moeten we spreken van revolutie, in het wetenschappelijk taalgebruik neemt zulke vormen aan dat de publikatie van gespecialiseerde woordenboeken de trend niet meer kan bijhouden. Vooral de computerwetenschap is hierin toonaangevend.

Men gebruikt dermate veel vreemde woorden, vooral Engels, dat het gevaar niet denkbeeldig is dat in bepaalde wetenschapsgebieden het Nederlands in de verdrukking dreigt te raken.

Acht de Minister het daarom niet aan te raden dat in het Nederlands taalgebied, na samenspraak met de Nederlandse bevoegde Minister, een taalcommissie zou worden opgericht, die zich voortdurend met deze nieuwe terminologie bezighoudt ?

Zijn in dit verband reeds initiatieven genomen ? Zo ja, in welke zin en wat is er het resultaat van ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Hoewel de rol van „Bescherming van het Nederlands” niet uitdrukkelijk wordt voorzien in het Verdrag van de Nederlandse Taalunie, kan men in de geest van artikel 3, artikel 4 en artikel 5 een dergelijke commissie best onderbrengen bij de Taalunie.

Ik denk hierbij in het bijzonder aan :

Artikel 3 : Tot de doelstellingen van de Taalunie behoren :

- a. de gemeenschappelijke ontwikkeling van de Nederlandse taal ;
- b. de gemeenschappelijke bevordering van de kennis en het verantwoorde gebruik van de Nederlandse Taal ;

c. ...

d. ...

Artikel 4 : De Hoge Verdragsluitende Partijen besluiten tot :

- a. de oprichting en de instandhouding van gemeenschappelijke instellingen voor de verwezenlijkingen van doelstellingen en maatregelen die in dit Verdrag zijn overeengekomen ;
- b. het gemeenschappelijk bepalen van de officiële spelling en spraakkunst van de Nederlandse taal ;
- c. het gemeenschappelijk bepalen van een gelijke terminologie ten behoeve van wetgeving en officiële publikaties ;
- d. het voeren van een gemeenschappelijk beleid met betrekking tot particuliere initiatieven op het gebied van woordenboeken, woordenlijsten en grammatica's ;

e. ...

f. ...

g. ...

Artikel 5 : De Hoge Verdragsluitende Partijen zullen boven die, waar zij dit nodig achten, gezamenlijk :

a. ...

- b. het onderwijs in de Nederlandse taal en letteren bevorderen en ernaar streven dat daarbij wordt uitgegaan van de eenheid van de taal en de gemeenschappelijkheid van de letteren ;

- c. streven naar een verantwoord gebruik van de Nederlandse taal, in het bijzonder in het onderwijs en in het ambtelijk verkeer.

Het lijkt mij bijgevolg niet nodig een nieuwe structuur op te richten om de Nederlandse taal te beschermen.

II. Vragen waarop niet werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 96
van 19 augustus 1987
van de heer M. DESUTTER

Sector koolwaterstoffen — Indiening projecten

De Europese Gemeenschap verleent financiële steun aan de technologische ontwikkeling in de sector koolwaterstoffen.

Graag vernam ik of door het Vlaamse land dergelijke projecten werden ingediend.

In negatief geval, meent de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve niet dat de Vlaamse Regering overheids-, industriële of kleine en middelgrote bedrijven zou moeten aanzetten om dergelijke projecten in te dienen.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 218
van 3 augustus 1987
van de heer A. DENYS

Erediensten — Bedragen vastgelegd in de gemeentelijke begrotingen

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel in de gemeentelijke begrotingen werd uitgetrokken voor de begrotingspost „erediensten” in het Vlaamse Gewest over de jaren 1985 en 1986 en dit uitgesplitst per gemeente.

Vraag nr. 219
van 3 augustus 1987
van de heer A. DENYS

Kerfabrieken — Uitkeringen ten laste van de gemeenten

Graag had ik van de geachte Minister het jaarlijks

bedrag vernomen vanaf 1971 tot en met 1986 van de door de gemeenten in het Vlaamse Gewest ten laste genomen uitkeringen aan kerkfabrieken.

Vraag nr. 225
van 13 augustus 1987
van de heer E. VANKEIRSBILCK

provincie West- Vlaanderen — Gemeentefinanciën

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij voor het dienstjaar 1987, voor elke gemeente van de provincie West-Vlaanderen afzonderlijk, volgende gegevens te willen verstrekken ?

1. Het aantal opcentiemen in onroerende voorheffing.
2. Het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op personenbelasting.
3. De aanslagvoet van de belasting op het tewerkgesteld personeel.
4. De aanslagvoet van de belasting op de drijfkracht.
5. Het resultaat van de koptabel in de gewone dienst van de begroting.
6. Het resultaat eigen aan het dienstjaar in de gewone dienst van de begroting.
7. Het algemeen begrotingsresultaat in de gewone dienst van de begroting.

Vraag nr. 226
van 17 augustus 1987
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn 1985 — Percentage van het voor het Vlaamse Gewest bestemde deel van het Gemeentefonds

In het Belgisch Staatsblad van 11 augustus 1987 werd het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 mei 1987 gepubliceerd tot wijziging van het percentage voor 1985 dat ten behoeve van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn dient afgehouden van het voor Vlaams Gewest bestemde deel van het Gemeentefonds. Uit het artikel 1 van dit besluit van de Vlaamse Executieve blijkt dat het percentage voor 1985 vastgelegd is op 5,01951213165 procent.

Mag ik de Minister verzoeken mij te willen laten weten, hoe dit magisch cijfer van 5,01951213165 bepaald is geworden en welke de onderscheiden elementen zijn geweest om tot dit getal te komen.

Vraag nr. 227
van 18 augustus 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Delegatie aan het College van Burgemeester en Schepenen — Uitgaven beneden 100.000 frank op buitengewone dienst

Ik dank de geachte Gemeenschapsminister voor zijn antwoord op mijn vraag nr. 196 van 3 juli 1987. De

zaak is mij echter nog niet helemaal duidelijk, vandaar deze aanvullende vraag.

Krachtens de gemeentewet is de Gemeenteraad bevoegd om te beslissen :

1. dat een opdracht zal gegund worden ;
2. welke gunningswijze gekozen wordt (openbare of beperkte aanbesteding, algemene of beperkte offerteaanvraag, onderhandse opdracht) ;
3. welke voorwaarden aan de overheidsopdracht gekoppeld worden.

Deze bevoegdheden van de Gemeenteraad kunnen echter aan het Schepencollege gedelegeerd worden, doch enkel voor die opdrachten die betrekking hebben op het dagelijks beheer van de gemeente en binnen de perken van de op de gewone begroting goedgekeurde kredieten. Deze mogelijkheid bestaat dus niet voor opdrachten die zullen uitgevoerd worden met kredieten voorzien op de buitengewone dienst.

Zoals de geachte Minister stelt in zijn antwoord op vraag nr. 196 „mogen onderhandse opdrachten tot maximum 100.000 frank gewoon met een aangenomen faktuur worden gegund” bij toepassing van artikel 49, par. 1, van het KB van 22 april 1977, gewijzigd bij KB van 4 februari 1980. Deze bepaling is ondergeschikt aan de wettelijke regeling (artikel 82bis van de gemeentewet) aangezien zij bij KB is vastgesteld en de wet voorrang heeft op een KB.

IN dit KB is echter sprake van onderhandse opdrachten, wat impliceert dat er reeds een keuze gemaakt is omtrent de gunningswijze.

Is het antwoord van de Minister bijgevolg niet in strijd met de duidelijke tekst van artikel 82bis van de gemeentewet, aangezien alleen de Gemeenteraad bevoegd is de gunningswijze vast te stellen, zonder mogelijkheid van delegatie voor wat de buitengewone uitgaven betreft ?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 269
van 27 juli 1987
van de heer G. ANNEMANS

Statuut reisbureau's — Rechtsvacuüm

Mij wordt bekendgemaakt dat ingevolge het arrest van 10 juni laatstleden van het Arbitragehof inzake een betwisting tussen de nationaal Regering en de Vlaamse Executieve over een aspect van de bevoegdheid over het toerisme, met name de vestigingsvoorwaarden van de reisbureaus, een rechtsvacuüm is ontstaan in deze sector.

Er schijnt nu een contradictie met de omschrijvingen van het decreet van 21 maart 1985.

Kan u mij zeggen of het gehele statuut der reisbureaus op die manier werd vernietigd of alleen de bepaling der vestigingsvoorwaarden.

Dezelfde vraag stel ik aan uw Collega van Verkeerswezen in de centrale Regering.

Vraag nr. 272
van 4 augustus 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Educatieve TV — Bestemming en betekenis van ingeschreven begrotingsbedrag

In de begroting 1987 is onder artikel 12.34.02 een bedrag ingeschreven van 1,2 miljoen frank voor Educatieve Televisie.

De Minister gelieve mij de preciese bestemming van

dit bedrag mede te delen. Welke betekenis moet gehecht worden aan de woorden „specifieke uitgaven” vermeld in het verantwoordingsprogramma?

Vraag nr. 273
van 6 augustus 1987
van de heer M. DESUTTER

BRT — Sponsoring radioprogramma's

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen welke radioprogramma's gesponsord worden door welke instanties, opgedeeld per radioprogramma, voor het totaal bedrag.